

Alevilerin kazanımı...

Alevilerin yaşadığı sorunların yakıcı önemi ve ağırlığı, toplumsal gündemde değişik biçimlerde yansımalarını bulmaya devam ediyor.

Alevilerin toplumsal gündemde sıcak bir yer tutmayı sürdürmesinin esas nedeni, şüphesiz varlıklarını korumak, bunu güvenceye alacak toplumsal koşulları yaratmak için,

son yıllarda "Eşit Yurttaşlık" hedefi ve talebiyle yükselttikleri, güçlendirerek sürdürdükleri mücadeleleridir.

Ama kolaylıkla görülebilir ki, esas bu olmakla birlikte tek neden bu değildir. Bir de buna, TC faşizminin ve onun iktidardaki gücü AKP hükümetinin karşıt hamlelerini eklemek gerek.

Analiz 08

"Demirtaş'ı yedirtmeyiz"

6-7 Ekim'de, AKP'nin arkasında durduğu, yol verdiği, her türlü desteği sunduğu, besleyip bugünlere getirdiği IŞİD'in Kobanê'ye yönelik saldırılarına karşı gelişen direnişin yarattığı depremin etkileri sürüyor. Kobanê serhildanında Kürt halkının birikmiş öfkesi ile karşı karşıya kalan devlet; bir yandan eylemlere

azgınca saldırdı, öte yandan bir süredir askıda bıraktığı "çözüm süreci"ni yeniden raftan indirdi.

Ne ki bunu yine kendi meşrebince yaptı; bir taraftan çözüm adına Pollyanna'yı kışkındıracak açıklamalar yapılırken öte yandan yurtsever harekete yönelik saldırganlıkta çitayı yükseltti.

Analiz 09

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 18

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

18-24 Aralık 2014

Özgür Gelecek'ten

**Yav he he!
Zaman da "özgür basın"!**

Merhaba

Zaman gazetesi de "özgür basın" kavramını kullanmaya başladı ya... Sonumuz hayır olsun! 14 Aralık sabahı Zaman gazetesinin İstanbul-Yenibosna'daki merkezine dönük operasyonun ardından Zaman gazetesine bir sahiplenme bir sahiplenme! "Özgür basına saldırı" moduna girenler, özgürlük için bedel ödeyenlerin emeklerini çiğniyorlar.

Biz Zaman gazetesinin "özgürlüğünü" en yakın zaman olarak Gezi İsyanı'nda gördük. AKP kuyruğuna basana kadar gerçeklere sırt döndüğünde, karalama ve çarpıtma yaptığında gördük.

Şunu da gözden kaçırmıyoruz: Kobanê Serhildanı'nın ardından gözaltı ve tutuklama furyası gerçekleştirenler, Zaman operasyonu ile "iç güvenlik paketi"nin nimetlerinden faydalanmaya çalışıyorlar. "Bir taşla kuş sürüsü vurmayı" hedefleyenlere uyup da Zaman'a "özgür" deme gafletinde bulunamayız yine de!

Emekçinin Gündemi

Yatağan direnişinin gösterdikleri...

Sayfa 05

Göğün Yarısı

Sibel Bulut ölümsüzdür!

Sayfa 07

Gündem

Fitratında hırsızlık olanın...

Sayfa 03

Hapishaneler

Gözümüz-kulağımız hala hapishanelerde

Sayfa 11

Hırsız kim?

17-25 Aralık Yolsuzluk Operasyonu'nun yıldönümünün arifesinde Zaman Gazetesi'ne düzenlenen operasyonla beraber Cemaat-AKP çatışması son hızla devam ediyor; bütün bu iktidar çatışmasından işçi-emekçiye kalan ise yine ölüm-açlık-yoksulluk oluyor!

Sakarya'da havai fişek fabrikasında meydana gelen patlamada işçiler ölüyor-yaralanıyor; emekçilere her gün bir simit alabileceği kadar zam yapanlar, kendilerine milyon dolarlık (Kaç)Ak Sarayları yapmaya devam ediyor. İşçi-emekçilerin yaşamını-ekmeğini çalanların kimler olduğu açık değil mi?

AKP hükümetinin emekçilere dayattığı ölüm ve yoksulluk, Kürt ulusu nezdinde de asimilasyon, inkar ve imha ile can buluyor. IŞİD'e açıktan desteğini sunan TC'ye, Kobanê'de ölümsüzleşen Sarya Özgür (Sibel Bulut) bir kez daha yanıt verdi: "Rojava'dayız gitmiyoruz. Sonuna kadar mücadele edeceğiz. Gerekirse şehit de düşeriz."

Katil kim?

"Artık işçi sınıfının geriye adım atacak yeri kalmadı"

Emek 04

Yol umut, bekleyiş özlem:

Gelmek zorunda kalınan Pirsus'ta

Denge Azad 06

Savaşın gülen yüzü:

Çocuklar

Kobanê 13

Yolsuzluklar diyarı

"Yeni Türkiye"nin dibe yolculuğu!

Sentez 12

Asgari ücret köleliktir

H. Merkezi: DDSB tarafından başlatılan “Birleş-Örgütlen! Asgari Yaşama Diren” kampanyası çalışmalarını birçok alanda devam ediyor.

İstanbul

1 Mayıs: 8 Aralık günü kahvelerde sohbet edip ajitasyon yapılarak bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Merkezi yerlere yapılan afişlemelerle 28 Aralık'ta Kadıköy'e çağrı yapıldı.

Esenyurt: 8 Aralık günü Esenyurt'un Saadetdere ve Namık Kemal mahallelerinde yapılan afişleme ve bildiri dağıtımı çalışmaları ile sürdürüldü.

Kartal: Kartal Köprüsü'nde işçi ve emekçilerin kullandığı duraklara ve sanayi bölgesine afiş yapan ve bildiri dağıtan DDSB'liler Kartal merkezi de afişleri ile süsleyerek Bankalar Caddesi'nde bildiri dağıttı.

Çalışma boyunca işçi ve emekçilerle sohbet eden DDSB'liler, asgari ücretle asgari yaşam koşullarına işçi ve emekçileri mahkûm edenlerin; milyar dolarlık saraylar inşa ettiğinden bahsederek 28 Aralık'taki eyleme çağrıda bulundular.

Sarıgazi: 8 Aralık günü Demokrasi Caddesi başında açılan stantla birlikte bildiri dağıtımı yapıldı. Sonrasında Yenidoğan Mahallesi'nde hem gazete dağıtımı hem de kahve ve evlere bildiri dağıtımı yapıldı ve Sarıgazi Vatan İlköğretim Okulu'ndan başlayarak afiş çalışması gerçekleştirildi.

Bursa

7 Aralık günü afiş çalışmaları Kestel ve Gürsu Organize Sanayi Bölgelerinde yoğunlaştırıldı.

* **Gemlik:** 11 Aralık günü sabah 08.00-16.00 vardiyasına giden işçilere Dereboyu, Orhangazi Caddesi ve Anadolu Lisesi önünde bulunan işçi servis duraklarında DDSB imzalı bildiriler ulaştırıldı. Aynı gün İstiklal Caddesi üzerinde bulunan işçi servis duraklarına gidilerek 16.00-24.00 vardiyasına giden işçilere ise bu sefer hem DDSB imzalı bildiriler, hem de “**Haklarımızı biliyor muyuz?**” başlığı altında işçilerin yasal haklarını belirten DDSB imzalı bir metin ile birlikte işçilere verildi.

12 Aralık ise yine İskele Meydanı'nda bulunan işçi servis durağında sabah 08.00-16.00 vardiyasına giden işçilere DDSB imzalı bildiri ve işçilerin yasal haklarını belirten metin işçilere ulaştırıldı. Bildiri dağıtımının yanı sıra “**Asgari Ücrete Son**”, “**Birleş-Örgütlen Asgari Yaşama Diren**” ve “**Asgari Ücret Köleliktir**” DDSB imzalı yazılımlar gerçekleştirildi.

Antakya

Kampanya çerçevesinde Samandağ'da bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Samandağ Abdullah Cömert Meydanı'nda gerçekleştirilen açıklamada; işçiye verilmeyen asgari ücretin yanı sıra başımızda olan, şehrimizde dolaşan, bizim gidemediğimiz hastanelerimizde tedavi edilen IŞİD çetelerine tırlarla yollandığına dikkat çekildi. Ayrıca “*kendileri milyon dolarlık saraylar yaparken, paraları sıfırlamakta zorlanırken, milyonluk saatleri hediye alırken bize 935 lira-yı reva görenlere dur demenin vakti gelmiştir*” denilen açıklamada örgütlenme çağrısı yapıldı.

Taşeronlaşmaya karşı kampanyaya hazırlanalım!

Asgari ücret kampanyasına dair bugüne kadarki faaliyetimizi değerlendirmenin önemli olduğunu düşünüyoruz. Zira asgari ücrete yapılacak zammın belirlenmesi sürecinde son dönemece girmiş bulunuyoruz. Kampanyamız açısından da çalışmalarımızın finaline doğru ilerliyoruz. Asgari ücret kampanyasının hazırlık sürecinden bugüne kadar yürüttüğümüz tüm pratiklerimizde temel hedeflerimiz açısından eksik yanlarımızı ve olumlu yanlarımızı tartışarak bir sonraki çalışmamızı olumluluklarımızın üzerine inşa etmenin bizi ilerlettiğini düşünüyoruz. Nihayetinde pratik içersinde öğreniyor, deneyimlerimizi tartışıyoruz. Çıkarığımız derslerle yarınki çalışmalarımızı örgütleyip/örgütleniyoruz.

Çalışma yürüttüğümüz alanlarda işçi ve emekçilere ulaşıyor, bildiri-broşürlerimizi işçilerle buluşturabiliyoruz. Güvencesiz ve taşeronda çalışmanın yoğun olduğu işçi havzalarında, mahallelerde egemenlerin asgari ücret politikalarının teşhirini yaparken emeğimizin karşılığını işçilerle yaptığımız sohbetlerde görüyoruz. Çünkü asgari ücret kampanyası tam da yaşama dair sözümüzü ifade ediyor. İşçilerle kurduğumuz diyaloglarda asgari ücretin ne demek olduğunu, 40 milyon işçi ve emekçinin yaşamını nasıl etkilediğini çok daha yakından görme fırsatı bulunuyor.

Çalışmalarımız, işçi sınıfı ile aramızdaki açığı kapatmak için de önemli veriler sunuyor. Bir işçinin ailesi ile birlikte 891 lira ile bir ay nasıl yaşadığını biliyoruz çünkü bu geçiği her gün yaşıyoruz. Biz işçiler; sinemaya-tiyatroya gitmiyoruz, eve gazete almıyoruz, bir arkadaşımızla cafede “zaman geçirmiyoruz”, ailemizle birlikte dışarıda yemek yemiyoruz, yani sosyal her aktivite bizim için aylık bütçemizde ciddi bir gedik anlamına geliyor. Bunun için işçilerin sosyalleştikleri tek alan -en masrafsız olan- aile ziyaretleri oluyor. Bu sebeple insanca yaşanabilir ücret talebi işçi sınıfı için ancak karın tokluğunu ifade ederken; kampanyamız

özgünlünde de ifade ettiğimiz temel talepler işçi ve emekçiler için uzak talepler olarak görülebiliyor. Örneğin “**Asgari ücret 1800 lira olsun**” talebine karşısında “**1800 lira da çok para biz 1500 liraya da razıyız**” diyen işçilerle az karşılaşmıyoruz. Elbette bu durum egemenlerin sistematik olarak uyguladığı politikaların bir sonucu olarak işçilerde haklarını bilmeme, sıtmaya razı olma anlayışını ortaya çıkarıyor. Ancak bu anlayışı değiştirecek etkin politikaları üretme zorunluluğumuz da ortaya çıkıyor. Faaliyetimizle birlikte ilişki kurduğumuz birçok işçi bizlere ne yapılması gerektiğini soruyor, başta sendikalar olmak üzere bizleri eleştiriyor. “Evet, sömürülüyoruz” diyor ve “Evet çalışıyoruz ancak emeğimizin karşılığını alamıyoruz, bunun için ne yapmamız gerekiyor, biz ne yapabiliriz?” diye soruyor. “Nasil sendikalı oluruz? Biz de sendikalı olmak istiyoruz ama bu sendikalarda hiçbir şey yapmıyor ki, zaten sendikalarda patronların tarafında” vb. yaklaşımlar “serzeniş” ya da “yakınma” gibi algılansa da esasta sınıfın, örgütlerine karşı olan eleştiriyi ve güvensizliği ifade ediyor.

Bu durum, işçi sınıfının sistemle olan çelişkilerini tariflerken önümüzdeki süreçte nasıl bir politika izlememiz ge-

rektiği konusunda da bizlere yol gösteriyor. Anın koşulları, sınıf çelişkilerinin önümüzdeki süreçte çok daha derinleşeceğini gösteriyor. Tam da bu çelişkiler üzerinden; sınıfın biriken öfkelerini örgütlemek, sisteme karşı direnç noktaları oluşturmak, bununla birlikte işçi sınıfının mücadelesine yön vermek için kampanyamızın etkin bir araca dönüşmesi yönünde yürütülen pratiklerimiz önemli olanaklar ortaya çıkarıyor. Diğer bir yönüyle faaliyet yürüten biz DDSB'lilerin gelişimi, örgütlenmesi, özgüven kazanması açısından da önemli deneyimler kazanmamızı sağlıyor.

Çalışmalarımızın planlı ve kolektif bir şekilde yürütülmesi noktasında eksikliklerimiz olmasına rağmen kampanya sürecimiz tüm faaliyetimizi derleyen, toparlayan bir yönde ilerliyor. Yıllarca kurumsallaşma tartışmaları yürüttük/yürütüyoruz. Kampanya çalışmalarımızla birlikte kurumsallaşma adımları attığımızı, ancak kolektif ve sürekliliği sağlanmış bir çalışmanın kurumsallaşabileceğini pratiğimizden öğreniyoruz. Aldığımız kararları uygulamak, planlarımızı yaşama geçirmek önemli bir enerji ortaya çıkarmış durumda ve bu durum sadece kendi örgütlenmemiz açısından değil devletin asgari ücret politikasını diğer devrimci, demokrat kamuoyunun gündemine almasını sağlamak açısından da önemli bir yerde duruyor. Bir yandan sendikaları karar almaya zorlayabilmek, çalışma yürütmeye itmek için misyonumuzu yerine getirirken, diğer yandan bu alandaki yıllardır yanlış anlayışlardan kaynaklı oluşan boşluğu doldurmak bir görev olarak karşımızda duruyor.

Misyonumuzu yeteri kadar oynatabildiğimizi düşünmüyoruz ancak rüzgâr işçi sınıfından yana esmeye devam ediyor. Kampanyamız her ne kadar bu sürece bir kelebeğin kanat çırpması kadar etki ediyor gibi gözükse de egemenler için fırtına geliyor. **(Bir DDSB'li)**

DDSB Maltepe işçilerini ziyaret etti

Kartal: DDSB Maltepe'de greve çıkan Tıp Fakültesi Hastane işçilerini ziyaret etti.

“Direnen Maltepe işçileri yalnız değildir” yazılı pankart açılan eylemde, Maltepe Merkez PTT önünde

toplanan DDSB'liler işçilerin direniş çadırına yürüdü.

Davul zurna eşliğinde halaylar çeken işçilere katılan DDSB'liler adına konuşma yapan **Aysel Kaya**; Maltepe işçilerinin taşeron karşısında bir simge olduğunu belirterek hükümetin %3 asgari ücret zammı ile kölece ve taşeron çalışma koşullarını yaygınlaştırmak istediğini ifade etti.

FITRATINDA HIRSIZLIK OLANIN...

2015 yılı bütçesi, plan ve bütçe komisyonu aşamasını tamamlayarak, TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlandı. Yaklaşık bir hafta boyunca hakim sınıf temsilcileri, işçi sınıfından ve halktan gasp ettikleri parayı nasıl harcayacaklarını karar altına alacaklar. Bunun göstermelik bir tartışma olduğu, bütçeye dair asıl kararların iktidar partisinin başka kurullarında ve esas olarak da R. T. Erdoğan tarafından verildiği açıktır. Nitekim bütçe de önemli bir payın daha önceki yıllara nazaran Cumhurbaşkanlığı'na ayrılmış olması da bunu gösteriyor. Böylelikle R. T. Erdoğan'ın, "koşan ve terleyen Cumhurbaşkanı" derken anlatmak istediğinin işçi sınıfı ve halkın paralarını bir kez daha sıfırlamak olduğu anlaşılmaktadır.

Nitekim hem 2014 hem de şimdiki 2015 bütçesinde (Kaç)Ak Saray'a yönelik harcamaların yüksek olması bunun işaretidir. "Millet iradesinin tecili" yalanlarıyla işçi sınıfı ve halk açlık ve yoksulluk içinde yaşarken, onu adına "Türk milletinin saygınlığının bütün dünyaya gösterilmesi" propagandalarıyla, lüks ve şatafat içinde yaşamaktadırlar. Kendilerine sarayları layık görenler, açlık sınırı altında yaşayan asgari ücretliye günlük 1 liralık zammı yeterli görmekte. Üstelik bunu da Müslümanlık adına yaptıklarını söylemektedirler.

Diğer kalemler bir yana 2015 bütçesinde asıl payın eğitime ayrılmış olması dikkat çekicidir. Bunun nedeni daha önceki yıllarda, ("eski Türkiye" de!) bütçede eğitime ayrılan payın düşük olmasına rağmen, son yıllarda ("yeni Türkiye" de!) bu alanda ayrılan payın artmış olmasıdır. Kuşkusuz ki bu durumun nedeni hakim sınıfların halk gençliğini düşünmesi değildir. Asıl amaçlanan, Türk hakim sınıflarının Cumhuriyetin kuruluşundan günümüze kadar gelen süre içinde yürüttükleri iktidar mücadelesinde, taraftar kazanma ve dolayısıyla iktidarlarını güvenceye alma çabasıdır. Bunun için militan ve vurucu bir taban yaratma amaçlarıdır. Bir dönem Kemalist faşistlerin yaptığı "eğitimi destekleme" çalışmaları, şimdi Bilaloğlu'nun TÜRGEV başkanlığında sürdürülmekte; kendisini AKP'de ifade eden İslamcı faşist hakim sınıf kliği, elde ettiği iktidarı ve devlet olanaklarından yararlanma imtiyazını kaybetmemek için var gücüyle çalışmaktadır. Meselenin basit bir gençliği eğitime değil çok daha boyutlu olduğu, bir bütün olarak toplumu dönüştürme ve kendi iktidarına toplumsal rıza üretme çabası olduğu açıktır. Bu çabaya bir de resmi İslam'ın temsilcisi olan ve çeşitli çevrelerce "Diyanet dini" olarak da tanımlanan Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bütçeden aldığı payın, diğer pek çok bakanlıktan fazla olması da eklendiğinde yaratılmak istenen toplum gerçeğinin ipuçlarına ulaşılmaktadır. Bir dönem toplum mühendisliği diyerek Kemalist faşistleri eleştirenlerin, şimdi İslamcı faşistler olarak aynı yöntemleri kullanıyor olması da bu açıdan son derece manidardır.

Kendisini AKP'de ifade eden Türk

Büyüme oranlarıyla övünenler, ekonomik büyüme yaşanırken alnteri döktükleri halde aç kalanlara, iş cinayetlerinde öldürülenlere ve sakat kalanlara ve onların ailelerine insanca yaşamayı layık görmemekte, asgari ücretin açlık ve yoksulluk sınırının çok altında olmasını savunmaktadırlar.

hakim sınıflarının bir kliğinin, kendi iktidarının devamcısı olarak, -R. T. Erdoğan tarafından da açıklıkla dile getirilen, "dindar ve kindar" nesiller yetiştirmenin somut altyapısını oluşturmayı amaçlayan bu adımların belli bir aşama kaydettiğini ifade etmek yanlış olmayacaktır. Ama yine hatırlatmak gerekir ki bunun karşılığında uygulanan politikalarından rahatsız olan, başta Gezi İsyanı olmak üzere, çeşitli biçim ve içeriklerde tepkisini dile getiren bir halk muhalefeti de söz konusudur. Burada devrimci hareket için önemli olan husus, var olan bu halk muhalefetinin, hakim sınıfların diğer kliğinin peşine takılmasına engel olacak politikaların uygulanabilmesidir.

Bu arada hatırlatmak gerekir ki mecliste bütçe görüşmelerinde iktidar partisi temsilcileri Türkiye'de ekonomik büyüme oranlarıyla övünmektedirler. Bunun doğru olmadığı, istatistiklere yansıyan büyüme rakamlarının spekülatif yani vurguncu emperyalist mali sermayeye dayalı "sanal bir büyüme" olduğu açıktır. Diğer ifadeyle büyüdüğü söylenen Türkiye ekonomisi, emperyalist bağımlılık ilişkileri altında, sanayi gibi üretken alanlarda değil; başta finans alanı olmak üzere daha çok inşaat, yol, turizm gibi faaliyet kollarında belli bir büyüme gerçekleştirmiştir. Bunun da emperyalist sermayenin yönlendirmesi altında, kendisinin ve ülkemizde temsilcisi olan bir avuç asalağın çıkarları doğrultusunda gerçekleştiği açıktır.

Böylesi bir büyümenin işçi sınıfı ve halka değil hakim sınıf temsilcilerine ya-

radığı çok açıktır. Zaten hakim sınıflar milli gelirin artmasından bahsederlerken kendi gelirlerinin artmasından bahsetmektedirler. Onda da bir problem olduğu görülmektedir. İktidarları boyunca AKP hükümetleri, hep milli gelirin 10 bin doların üzerine çıktığı böbürlenmeleriyle övünmüşler, işçi sınıfı ve halka bu yönlü propaganda yapmışlardır. Şimdi ise milli gelir rakamları TÜİK tarafından açıklanmamıştır. Bu durum milli gelirin 10 bin doların altına düştüğüne işaret olarak yorumlanabilir. Ancak hakim sınıflar açısından bunun bir önemi yoktur. Çünkü her halükarda onlar kazanmaktadırlar.

"Saraylara değil emekçiye bütçe", sokağa, eyleme!

Büyüme oranlarıyla övünenler, ekonomik büyüme yaşanırken alnteri döktükleri halde aç kalanlara, iş cinayetlerinde öldürülenlere ve sakat kalanlara ve onların ailelerine insanca yaşamayı layık görmemekte, asgari ücretin açlık ve yoksulluk sınırının çok altında olmasını savunmaktadırlar. Üstelikte 2015 bütçesinde esas gelirin işçi sınıfı ve halktan toplanan doğrudan ve dolaylı vergilerle finanse edilmektedir. Ülkemizde asgari ücretli sayısı resmi olarak hesaplanmadığı için tam olarak bilinmemekte fakat 15 milyon üzerinde bir sayı olduğu tahmin edilmektedir. 15 yaş üstü nüfusun sayısı 57 milyon, kayıtdışı çalışanların oranı yüzde 36 olarak tahmin edilmektedir. Tüm bu tahmini rakamlarla bir değerlendirme yaptığımızda ortaya çıkan tabloda nüfusun yüzde 43'ünün asgari ücretle geçinmekte olduğu, bu hanelerden dörtte birinin evine tek başına asgari ücret girdiği anlamına gelmektedir. Asgari ücretlinin eline ise bugün 891 lira geçmekte, bu net ücretten bile dolaylı vergiler kanalıyla devlete yüklü bir gelir transferi gerçekleştirilmektedir. Kısacası emperyalistler ve TC devleti adeta bir hırsızlık şebekesi gibi çalışmaktadır. Bu soygunda aslan payını emperyalistler almakta, geriye kalan pay ise uşakları tarafından paylaşılmaktadır. Buna da "milli gelir" denmektedir. Onların milli gelirden kastettikleri kendi gelirleridir. Kendi gelirlerinde şu veya bu şekilde de olsa bir düşüş olmamaktadır. Çünkü olası açıkla-

rını, işçi sınıfından ve halktan daha fazla payı gasp ederek kapatmaktadırlar.

Hakim sınıflar açısından asıl tehlike bu hırsızlık şebekesinde yaşanabilecek olası kaçaklardır. Daha açık bir ifade ile işçi sınıfı ve emekçi halktan gasp ettikleri payın düşmesi olasılığının ortaya çıkmasıdır. Bunun yolu ise işçi sınıfı ve emekçi halkın kendi haklarına, emeğine, alınterine sahip çıkmasından geçmektedir. Kendi hakkına sahip çıkan herkes hakim sınıflar açısından potansiyel terörist olarak algılanmakta ve gereği yapılmaktadır. Bu açıdan mecliste bir yandan bütçe görüşmeleri sürdürülürken diğer yandan "iç güvenlik reformu" adı altında kolluk güçlerine olağan üstü yetkiler getiren yasaların komisyonda kabul edilmiş olması bununla ilgilidir.

Her ne kadar bahsi edilen yasal düzenlemelere gerekçe olarak Kürt Ulusal Hareketi, özel olarak 6-8 Ekim Kobane Serhildanı gösterilse de gerçekte asıl hedeflenen, Kürtler de dahil olmak üzere, Türk ulusundan ve çeşitli milliyet ve inançlardan halkın, kendi demokratik, ekonomik haklarına sahip çıkması, bunun için mücadele etmesidir. Hakim sınıflar açısından sokağa çıkan herkesin terörist olarak tanımlanması ve kan dökmekle tehdit edilmesi başka nasıl açıklanabilir?

Hakim sınıflar açısından temel ve asla değişmeyecek gündemin, işçi sınıfı ve halktan gasp ettikleri değerler olacağı tartışma götürmezdir. Örneğin 2015 yılı bütçesinde temel gelir kaleminin işçi sınıfı ve halktan dolaylı ya da doğrudan vergiler olması beraberinde, asgari ücretin son derece düşük tutulmasının yanında aynı zamanda asgari ücretten de vergi alınmasından feragat edilmemesini doğurmaktadır. Yani devlet yaptığı 1 liralık zamdan bile vergi almaya devam etmektedir. Böylelikle hakim sınıflar kendi iktidarlarının harcamalarına kaynak yaratmaktadırlar. Devlet bir yandan işçi sınıfına asgari yaşam dayatırken, diğer yandan da buna gerekçe olarak da milli güvenliği, savaş tehlikesini, vb. ileriye sürmektedir. Hırsızlıklarına böyle bahane bulmaktadırlar.

Hakim sınıflar işçi sınıfı ve halkın yattıklarıyla saraylarda yaşarlarken, onlara 1 liralık simit dahi alamayacak zammı reva görmekte. Onların bu cüreti, işçi sınıfı ve halkın tepkisizliğinden kaynaklıdır. O kadar pervasızdırlar ki, bunun karşılığının son derece yıkıcı olabileceğinin sınıfsal içgüdüleriyle hareket etmektedirler. Yeni yeni güvenlik paketleri, molotofun silah sayılması, önleyici gözaltı uygulamaları, kolluğun vur yetkisinin genişletilmesi, bir yerine on TOMA alınacak, vb. açıklamaları bunun içindir. Hakim sınıflar, işçi sınıfının ve halkın demokratik mücadelesinden, ekonomik taleplerini dillendirmesinden müthiş korkmaktadırlar. Korkularının nedeni bir yandan işçi sınıfından ve halktan gasp ettikleri payın azalması ve dolayısıyla lüks ve sefahat içinde sürdürdükleri yaşamlarının son bulmasıyken, diğer yandan ise işçi sınıfına ve halka reva gördükleri zulmün, katliamların hesabının sorulması ihtimalinin varlığıdır. Korkularını büyütmek görevimiz olmalıdır.

Sağlıkçılardan "Beyaz Yürüyüş"

İzmir: SES İzmir Şubesi sağlık alanında yaşanan hak gasplarına karşı "Beyaz Yürüyüş" gerçekleştirdi. Basmane Meydanı'nda toplanan sağlık emekçileri İzmir İl Sağlık Müdürlüğü'ne doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş esnasında, maaşlarının ve ek ödemelerin düşük olduğunu, haklarının gasp edildiğini ve sağlık çalışanlarının aynı zamanda şiddete maruz kalarak zor şartlar altında çalıştıklarını ifade ettiler ve taleplerini dile getirdiler.

Faruk Çelik yine "Ak"landı!

H. Merkezi: HDP Grup Başkanvekilleri **Pervin Buldan** ve **İdris Baluken** tarafından Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'e yönelik verilen gensoru önergesinde, "Soma ve Ermenek'te işçi sağlığı ve can güvenliğinin tamamen göz ardı edildiği gözler önüne serilmiştir. Emekçisine ölümü reva gören bu siyasi ve etik anlayışın, toplumsal adalet açısından ne denli sakıncalı olduğu gerçeği yaşadığımız bu facialarla bir kez daha ortaya çıkmıştır" denildi.

Bakan Faruk Çelik hakkında verilen önergede işçilerin can güvenliğine yönelik politikalar üretmesi gereken Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın vurdumduymaz bir tavır sergilediği belirtildi. Gensoru önergesinin gündeme alınması, AKP milletvekillerinin oylarıyla reddedildi.

"Artık işçi sınıfının geriye adım atacak yeri kalmadı"

Kartal: Yeni bir yıla sayılı günler kala, asgari ücret zamları açıklanarak işçi sınıfı açlık ve sefalet koşullarına mahkûm edilirken, emekçiler ise birçok yerde taşeron çalışmaya, asgari yaşama ve güvencesiz iş koşullarına karşı isyanlarını direnişlerle sürdürüyor.

Son bir yılda bile, onlarca yerde tutuşmaya başlayan grev ateşleri sömürü düzeninin efendilerine korku salarken, hakları ve gelecekleri için direnişe geçen işçi ve emekçiler kervanına, son günlerde bir yer daha eklendi: Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi işçileri.

Maaşlarına zam ve yol ücreti talebine cevap alamadıkları için greve çıkan Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi işçileri, direnişlerinin ilk haftasına girerken biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak direniş alanına giderek Dev Sağlık-İş Genel Sekreteri **Gürsel Kaya** ile söyleşi gerçekleştirerek işçilerle sohbet ettik.

Özgür Gelecek: Direnişte ilk haftayı geride bıraktınız. Bize biraz buranın sürecini ve ilk haftanızı anlatır mısınız?

Gürsel Kaya: Burada işçi arkadaşlarımız asgari ücretle çalıştırılıyorlardı ve yol paraları verilmiyordu. 10 yıl ve 15 yıl gece çalıştırılan arkadaşlarımız vardı. Tam bir kölelik sistemi, taşeron sisteminde daha ağır koşullar var burada.

Bu koşullardan ötürü arkadaşlarımız da "ağır şartlarda çalışıyoruz, bizim yaşayacağımız bir ücret verin" diyorlar yönetime. Yönetim de "Biz % 3 zam veriyoruz. İsteyen çalışsın, istemeyen de çıksın" diyerek işçi arkadaşlarımıza kapıyı gösteriyor.

Bunun akabinde işçiler sendikamıza gelerek sahip çıkmamızı istediler. Geldik ve işçilerle görüştük. Birçok arkadaşımız sendikaya üye oldu. Bunun üzerine hastane yönetimi ilk olarak 1, sonra da 3 arkadaşımızın iş akitlerini feshetti. Bunu böyle çözemeyeceklerini anladıkları zaman da, işçi arkadaşlarımızı açlıkla terbiye etmek için, 94 arkadaşımızı daha işten çıkardılar. Ve bunu habersizce yaptılar, arkadaşlarımız bir sabah evlerinden geldiklerinde işten çıkartıldıklarını öğrendiler.

Burada şunu yapmaya çalışıyorlar; bu kadar kanunsuz bir çalıştırma sisteminde başka bir kanunsuz-vicdansız çalışma sistemine geçiş sağlıyorlar. Yani hastane bu arkadaşlarımızı çalıştırıyor olmaktan doğan yükümlülüklerinden kur-

tulmak istiyor. Birilerine para kazandırarak, bu arkadaşlarımızı uzun saatler ve güvencesiz çalıştırmayı hedefliyor.

- Özellikle sizin sektörde çokça olan, işçileri farklı yerde gösterme uygulaması var mı?

- Arkadaşlarımızın hepsini buranın çalışması göstermemişler zaten. Kimisi bahçe düzenleme, kimisi güzel sanatlar atölyesi çalışması olarak kayıtlılar. Biz Dev Sağlık-İş olarak Çalışma Bakanlığına müracaat edip bu kayıtları düzelttirdik. Bu durum, işçiler sendikal haklarından yararlanamamış diye atılmış adımlar. Bunu bir çok yerde gördük ancak burada daha farklı şekilde yapıyor. Üniversite hastanesi olduğu için, arkadaşlarımız üniversitede çalışıyormuş gibi gösterilmişler. Temizlik işçisi olarak işe alınmışlar kayıttaki ama temizlik işçisi gösterilmiyorlar. Temizlik işçisi ücreti veriyorlar ama hemşire gibi kullanılıyorlar.

- Bu çerçevede son bir gelişme olarak asgari ücret zam oranları % 3+3 şeklinde açıklandı. Ama bir yandan da kaç-Ak saraylar inşa ediyor devlet. Siz buna ne diyorsunuz?

- Şu an bir grup arkadaşımız Ankara'daki mitingden dönmek üzereler. Asgari ücret bir orta oyunu üzerinden dönüyor. Bir tarafta en büyük işveren olan devlet, diğer tarafta işverenler sendikası, üçüncüsü de sarı sendika olan Türk-İş. Oturup oyun oynayarak bizim kaderimizi, yaşamlarımızı belirliyorlar.

Bu ülkede egemenler her ağzını açtığında Milli Gelir'den bahsediyor, 10 bin dolar diye. Ancak işçilerin cebine giren sadece 1/3'i. Soruyoruz, "Bize düşen payı

kim alıyor?" Biz bunu kabul etmiyoruz, diyoruz ki; "İnsanca yaşayacak ücret istiyoruz" Bu nedenle de Dev Sağlık-İş olarak alanlarda, meydanlarda mücadeleyi sürdüreceğiz. Bu işin çözümünü için çalışma alanlarımızda ve meydanlarda fiili mücadele ediyoruz.

Tayyip Erdoğan ilk iktidara geldiğinde "Taşeron çalışma köleliğidir" diyordu. Soma'da 301 işçi katledildi. Ermenek'te 18 arkadaşımız toprağa verildi. Antep'te 9 arkadaşımız hala toprak altında. Ne değişti 12 yıl boyunca? Bu ülkede işçinin hakkını korumakla görevli olan Çalışma Bakanlığı'nın da işçiden yana taraf olmadığını görüyoruz. Biz taşeron çalışmanın kaldırılmasını ve yasaklanması gerektiğini savunuyoruz. Ama Çalışma Bakanlığı da bu konuda taşerondan yana taraf oluyor. Biz işçilerin bir araya gelip örgütlü olduğu zaman bu işi çözeceğini biliyoruz. Bizim artık işçi sınıfı olarak geriye adım atacak yerimiz kalmadı.

- Peki, son olarak, önümüzdeki döneme dair neler düşünüyorsunuz? Direnişle dayanışma düzeyi nasıl?

- Destek durumu gayet iyi. Burada açlıkla terbiye edilmek istenen sadece buradaki işçiler değil. Bu sürecin akabinde hastane içinde çalışan diğer personel de hedef olacak. Bu nedenle de hastanedeki doktor arkadaşlarımız, hemşire ve teknisyen arkadaşlarımız da bize destek veriyorlar. Bizim yanımıza geliyorlar.

Biz bugüne kadarki mücadelelerimizde hep bileşenlerimizle, müttefiklerimizle yan yanayız. KESK'le, DİSK'le, TTB ile birlikte hareket ediyoruz. Çünkü hastanede üretimi birlikte yapıyoruz.

Binlerce emekçi Ankara'da buluştu

Ankara: DİSK ve **KESK**'in "Halk için bütçe, demokratik Türkiye" şiarı ile Ankara'da gerçekleştirdiği mitingde Türkiye'nin çeşitli illerinden binlerce işçi ve emekçi katıldı.

Mitingde **Partizan**, **YDG**, **YDK**'nın yanı sıra **HDK** de pankart açarak yerini aldı. "**Patronsuz, pezevenksiz bir dünya istiyoruz**", "**Eşcinsel, biseksüel, trans işçiler vardır**" yazılı balonları ve dövizleriyle **LGBTİ** kurumları da mitingde yerini aldı.

Binlerce işçi ve emekçi, yürüyüşün

ardından **Sihhiye Meydanı**'na gelerek kitlesel bir miting gerçekleştirdi. Devrim ve demokrasi şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından **Kıbele Müzik Grubu** ezgilerini seslendirdi ve ardından **KESK** Eş Genel Başkanı **Lami Özgen** bir konuşma gerçekleştirdi. Özgen konuşmasında emekçilerin yarattığı zenginliği sermaye sahiplerinin aralarında nasıl paylaşacağı tartışmalarını yürüttüğünü, **AKP**'nin halktan topladığı ağır vergilerle kendi ceblerini doldurduğunu belirtti.

Özgen'in ardından söz alan **DİSK** Genel Başkanı **Kani Beko**, tek ses ve tek yürek olarak buraya "Saraylar değil, ekmeğimiz büyüsün" sözünü söylemeye geldiklerini belirtti. Beko'nun ardından **Roboski** aileleri söz alarak şehitleri, **Abdullah Öcalan**'ı ve direnen **Kürt** halkını selamlayarak başladıkları konuşmalarını, **Kürt** halkını bitirmeye çalışan devlete "Kürtleri bitiremeyeceksiniz" mesajı vererek sonlandırdılar. Oldukça coşkulu geçen miting konuşmalar ve çekilen halayların ardından sonlandırıldı.

Bir yaşam alanını koruma direnişidir Urla direnişi

İzmir: İzmir'in Urla ilçesine bağlı Ovacık Köyü'nde, Rüzgâr Enerji Santrali (RES) kurulması için ormanlık alandaki ağaçlar katledilmeye başlandı.

Ağaçlarını kestirmemek için bir direniş başlatan köylüler mahkemeye giderek mahkemenin yürütme kararını durdurma kararı vermesini sağladı. Son zamanlarda yağın yağmur da köylülerin bu direnişine "doğal" bir destek vermiş oldu. Ağaçların bir kısmı kesilmiş durumda, şirket mahkemenin verdiği durdurma kararının kaldırılmasını bekliyor. Kesecekleri ağaçların numaralandırması dahi yapılmış.

Ovacık köylüleri doğanın katledilmesine kesinlikle izin vermeyeceklerini belirtti ve direniş nöbetine başladı. Dışarıdan çok sayıda çevreci ve kurum buraya gelip köylülerin direnişine destek oluyor.

Bizler de köyü ziyaret ederek, direnişte köylülerin mücadelesinin avukatlarından **Hande Atay** ve direnişçi köylülerle röportaj yaptık.

Özgür Gelecek: Katliamın yargı boyutunu aktarın mı?

Hande Atay: Şu an devam eden iki davamız var. Çarşamba günü çıkan karar imar planlarına dâhil bir yürütmeyi durdurma kararıydı. Süreç bitmiş değil, çünkü geçici bir karar bu. İptal ettirilene kadar, o dava sonuçlanana kadar kesin mutlu bir haber vermek mümkün değil.

Danıştay'dan bir karar bekliyoruz. Danıştay'daki davamız da buradaki projeye yönelik olarak "Çevresel Etki Değerlendirmesi gerekli değildir" kararının iptali için görülen davadır. Yürütmeyi durdurma talebinin karara bağlanması için dava hala heyette görüşülüyor. Bir iki hafta içinde oradan da olumlu bir karar çıkacağını umut ediyoruz. Ondan sonraki süreçlerde de zaten devam edecek. Bir kamuoyu desteği var. Yargı süreci bu anlamda devam ediyor.

12 tribünlük bir proje tanıtım dosyası var, 2008 yılında alınmış. 22 sayfadan ibaret bir tanıtım dosyası bu, ekleri de var tabii. Burada, bölgenin ormanlık alan olduğu geçiyor zaten. Köylerin ismi geçiyor; İhsaniye, Bademler, Ovacık, Kuşçular, Demircili gibi.

Aslında tüm Urla köylülerinin hudutlarında koordinatlandırılmış bir proje bu, tanıtım dosyasına göre. Bu projeye göre, tribün alanlarına en yakın köy de Ovacık köyüdür. Köye 1162 metre mesafesi var. 2008'de yapılmış başvuru ama 2008'deki teknoloji ile aynı teknoloji değil-

dir. Uluslararası projelerde, bunların yerleşim yerlerinin 3-4 kilometre uzağına yapılması öneriliyor. Ama gördüğümüz gibi 1162 metre mesafede kuruluyor. Yayla köyde de zaten Karaburun ilk örnekleri, benzer şeyler burada da yaşanıyor. Bu tür endüstriyel tribünler yerleşim yerlerinin yakınlarına kurulduğu müddetçe, insan sağlığına ve ekosisteme zararı olmaya devam edecektir. Dahası burada şöyle bir durum var, burası kurak alan değil. Açık bir cümleyle projenin içinde tamamen ormanın içine yapılacağı geçiyor. Yani bir kısmı ormanın içinde değil, projedeki koordinatların tamamı ormanın içindedir. Kesecek ağaçlar 1800 gibi yansıdı ama bunun bu kadarla kalmayacağından eminiz.

"Burada haklı bir karşı çıkış var"

Ben Ege ÇAP avukatıyım, aynı zamanda ekoloji kolektifi avukatıyım. Bu tür davalarla zaten ilgileniyoruz. Elimizi taşın altına koyup, elimizden geldiğince destek olmaya çalışıyoruz. Ovacık köylülerini aslında kendi orman ekonomileri için bir ses çıkartıyorlar, bir ses yükseltiyorlar. Çünkü zeytincilikle geçinmiyorlar ve gördüğümüz gibi zeytinlikler orman içi içe burada. Yani zeytinliklerin 3 kilometre ötesinde yapılması gerekiyor. Buradaki köylüler zeytincilikle, arıcılıkla, keçi yetiştiriciliği ile, mantar toplayıcılığıyla geçiniyorlar. 2 milyon metre-karelik bir ormanı yok ettiğiniz zaman, o köylülerin yaşam olanaklarını da yok etmiş olacaksınız. O yüzden de bu varoluş mücadelesine biz de hukuki bir destek sunmaya çalışıyoruz.

- Buradaki zeytin ağaçlarının katliamına karşı gösterdiğiniz direnişe dair neler söylemek istersiniz?

Emine Gölcük: Zeytinliğimize çok yakın olacağı için zeytinlerimize zarar verir. Bizim bir tane bile ağacın kozalağını almamıza izin verilmiyor ama onlar burada binlerce ağaç katlediyor. Biz istemiyoruz ağaçlarımızın kesilmesini. Burada kesilen ağaçların bir parçasını bile alsak bize ceza keserler. Biz sonuna kadar burada ağaçların kesilmeme-

si için mücadele vereceğiz. Buraya bize desteğe gelen insanlardan çok memnunuz.

"Oksijenin yok olmasına izin vermeyeceğiz"

Ayşe Gölcük: Doğayı seviyoruz ve o yüzden karşı geliyoruz. Hiç sorulmadan ağaçlarımızı kestiler. Biz bütün köylü olarak baştan beri karşıyız. İstemediğimizi belirttik onlara, anlamışlardır diye düşünüyorduk fakat görüldüğü gibi durum. Arasında küçük, büyük, asırlık ağaçları katlettiler. Daha bu kadar değil, ileriki zamanlarda daha da çok ağaç kesecekler. Yargı şu anda yürütmeyi durdurdu ama ileride ağaç kesimine devam edilirse biz burada sonuna kadar direniriz.

Umdüğümüzden fazla dışarıdan çok destek geldi. Bugün buraya yürüyüş yaparak geldiler, biz de onlara teşekkür amaçlı piknik gerçekleştirdik. O günlerde bir şey veremedik insanlara, hava durumunun bozuk olmasından dolayı. Buraya gelip o yağmurun altına pa-buçlarına kadar ıslandı insanlar bizim için. Bütün köylü olarak sonuna kadar direneceğiz. Biz burada yetiştik, büyüdük ve oksijenimizin yok olmasına izin vermeyeceğiz. Bu ağaçların her şeye yararı var, uçan kuşa bile. Yeşil alanlarımızı bitirmeye çalışıyorlar. Daha açık yerler var, niye durup dururken ağaçlarımızı kesiyorlar. Köylüler olarak çok üzülüyoruz. Son olarak, doğa da bize yardım etti, yağmur yağması işimize geldi.

"Enerjiye değil, ağaç katliamına karşıyız"

Zehra Gölcük: Biz ormanımızın kesilmemesini istiyoruz. Ben RES'lerin çok kötü bir enerji olduğunu düşünmüyorum. Fakat burada bizim zeytinliklerimize çok yakın. Tribünler için ağaç kesilecek, yol için ağaç kesilecek, bu çam ormanına yazık. Biz bu ormanın katledilmesine karşıyız. Neden bu enerji tribünleri burada, daha bir makilik yerde olabilir. Burada çam ormanında 1800'den fazla ağaç kesilmesi köyümüze zarar verir. Yürütme şu anda durduruldu ama mahkeme nasıl sonuçlanır onu bilemiyoruz. Tabii ki biz sonuna kadar direneceğiz.

Bize destek veren sivil toplum örgütlerine, medyaya, duyarlı insanlara yanımızda oldukları için çok teşekkür ederiz. Şu anda kesime ara verildi, tabii ki yağmurun yağmasının da etkisi var. Daha önce şirket yetkilileri ile görüştük. Biz onlara olumlu bir cevap vermedik ama buna rağmen doğayı katlettiler.

Emekçinin Gündemi

Yatağan direnişinin gösterdikleri...

Muğla Yatağan Termik Santrali ve bağlı kömür ocaklarında 446 gün süren direniş, devir sözleşmesinin imzalanmasından üç gün sonra son buldu. Uzun süreli direnişin temel amacı olan özelleştirmenin durdurulması başarısız oldu. Devletin en kârlı kurumlarından, vergi rekortmeni santral ve bağlı maden ocakları her zaman olduğu gibi değerinin çok altında, birkaç yıllık gelirine (1 milyar 91 milyon dolar) **Bereket Holding'e** bağlı **Elsan Elektrik** şirketine devredildi.

Sonucu olumlu bulanlar hatta zafer olarak değerlendirenler oldu. Tes-İş ve Türk Maden-İş Yatağan şubelerinin genel merkezlerinden farklı olduğu, işçinin yanında durduğu ve farklı bir anlayış taşıdığı belirtildi. Oysa mücadelenin işçi sınıfının geneline yayılabileceği bir noktada aynı şubeler basına duyurulmayan 10 maddelik bir protokolle özelleştirmeye razı oldular. 4-C'ye geçiş serbestliği, asıl işte taşeron işçilerin iş yasalarına uygun şekilde çalıştırılması, devir tarihindeki işçi sayısının korunması, lojman ücretlerinin indirilmesi, Mart ayındaki toplu iş sözleşmesine kadar sözleşme hükümlerinin korunması, yöre halkından çalışan alınması gibi maddeler karşılığında anlaşmaya varıldı.

Yatağan'daki bu sonuç, sınıf hareketi açısından önemli bir deneyim olan TEKEL direnişini akla getirdi. TEKEL direnişinde devletin dayatmacı tutumu 78 günlük direniş geliştirirken, devlet bu sefer aynı "hataya" düşmedi. TEKEL'de 78 gün sonra yapılan bir benzerini, en başta hayata geçirdi. Yatağan'ın kendisini de aşarak sınıfın bütününde bir etki yaratma ve "uyuyan deviyi uyandırma" gibi bir olasılığı vardı. Dahası; Gezi'yle patlayan halk öfkesi geri çekilmiş olsa da, huzursuzluğunu koruyordu. Özelleştirmeyi belli bir uzlaşmayla gerçekleştirmek asıl amaçlara ulaşmayı ise zamana yaymak, egemenler için akıllıca olandı ve o yapıldı.

Sermaye ve hükümetin bu derece planlı ve örgütlü politika izlediği bir durumda, işçi sınıfının bu derece örgütsüz ve dağınık bir yapıyla Yatağan gibi önemli çarpışmadan başarıyla çıkması kolay değildir. Hele de verili bürokratik-sarı sendikaların bunu başarmaları, kendi içinde ayrı bir engelle yüz yüzedir. Çünkü çarpışmanın kritik aşamasında mücadelenin kendine has lokal çapından çıkarak sınıfın geneline yayılması ve yasalığın dar sınırlarından çıkarak fiili-meşru bir hatta ve sınıfın yaratıcılığına dayanması gerekiyor. Fakat mücadeleyi bu noktaya taşımak kendi içinde belli riskler taşıyor. Sınıf açısından bu risk lokal amaca (özelleştirmenin iptali) yine ulaşamama olasılığı olsa da güçlü bir direnişe dayanan böyle bir "yenilgi" kendi içerisinde zaferi de barındırabilir. Sınıf açısından yenilgi ya da zafer; tek bir çarpışmadaki durum üzerinden değil, bu çarpışmanın sınıfın ileriye doğru hareketinde yarattığı etki ve güç bakımından ölçülebilir.

Belirtmek gerekir ki Yatağan'ın özelleştirilmesi; engellenemese de korunan kısmi haklar, verilen mücadelenin ve egemenlerin işçiden korkusunun bir ürünüdür. Diğer yandan şu da bilinmelidir ki, sendikalara veyansın etmekle ya da sadece onları teşhir etmekle sınıf hareketinde bir yol katetmiş olmuyoruz. Yatağan ve benzer örnekler, bize tekrar tekrar sınıf hareketindeki kopuş ihtiyacını ve sosyalist hareketin işçi sınıfı içerisindeki olumsuz gerçekliğini gösteriyor. Yaşanan deneyimlerde, aslında mücadelenin ne tür olanaklar barındırdığını ve hangi boyutlara taşınabileceğini görüyoruz. Ancak Yatağan'da ya da yarı başka bir yerde bu müdahaleyi yapabilecek güç ve ilişkilerden yoksunuz. Artık her deneyim bize bu güç ve ilişkilere nasıl ulaşacağımıza dair bir yol gösterici ve aynı zamanda bunun aciliyetine dair bir itki oluşturmaktadır. Bunun için; işçi sınıfının içerisinde daha planlı, daha yaygın bir biçimde çalışmak ve mevziler oluşturmak dışında bir seçeneğimiz yoktur.

“Demirtaş’ın sözlerinin arkasındayız”

İstanbul: Devletin, genelde toplum muhalefetine engel olabilmek, özellikle de Kobanê serhildanında yaşadığı zorluğu ve açığı kapatmak üzere çıkarılan Güvenlik Yasası HDP tarafından protesto edildi. HDP, ayrıca, devletin tüm şiddetinin faturasını Selahattin Demirtaş’a kesmek istemesi de kınandı. Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen ve YDK’nın da katıldığı eylemde HDK bileşenleri de yer aldı.

“**Katil IŞİD Ortadoğu’dan defol**”, “**Baskılar bizi yıldırılmaz**” sloganlarının atıldığı eylemde ilk olarak HDP İstanbul Eş Başkanı **Şamil Altan** söz aldı. Altan, Güvenlik Paketi’nin, daha fazla baskı kurmak amacıyla çıkarıldığını ve bu baskıların, kendilerini mücadeleden vazgeçiremeyeceğini söyledi. Ayrıca Altan, demokratik hakkını kullanmak için sokağa çıkan halkın bu hakkının devletin asker ve polisleri tarafından saldırı altına alındığını söyledi.

DBP İstanbul Eşbaşkanı **Emrullah Bingül** ise “*Güvenlik yasa tasarısı, AKP hükümetinin Kobanê direnişinin zaferi karşısındaki kızgınlığının bir sonucudur. Geçmiş olsun, Rojava ve Kobanê kazandı ve kazanmaya devam edecek*” dedi.

Yapılan konuşmaların ardından kitle adına açıklamayı HDP Beyoğlu İlçe Başkanı **Rukiye Demir** okudu. Demir, “*Kürt halkının taleplerini terörize eden operasyonlar, gözaltılar ve tutuklamalardaki artış, hükümetin çözüm sürecine dair samimiyetini de ortaya koymaktadır*” ifadelerini kullandı. Demir, “*Eş Genel Başkanımız Selahattin Demirtaş’ın arkasındayız*” sözleriyle açıklamayı sonlandırdı.

“Gerçeği su yüzüne çıkarma vaktidir”

İstanbul: Cumartesi Anneleri, 507. hafta da Galatasaray Meydanı’nda bir araya geldi. Aileler, **Agit Akıpa** ve **İbrahim Demir**’in dosyalarındaki cezasızlığın son bulmasını ve faillerin yargılanmasını istedi.

Bu hafta **İbrahim Demir**’in annesi **Şirin Demir**’in Cumartesi Anneleri’ne gönderdiği ses kaydı dinletildi. Batman, Cizre ve Galatasaray Meydanı’na selam gönderen anne Demir, katillerin peşini bırakmayacaklarını belirtti.

Bu haftaki açıklamayı Cumartesi insanlarından **Nursel Aksoy** yaptı. Aksoy açıklamada “*Güvenlik eksenli politikaların ülkeyi sürüklediği karanlığın hem mağdurları hem tankları olarak AKP hükümetinin hazırladığı ‘iç güvenlik paketi’ nedeniyle kaygılıyız*” dedi. Aksoy açıklamada, ayrıca Demir ve Akıpa’nın kaybedilmesinden sorumlu olanların açıklanarak faillerin yargılanmasını istedi.

Yol umut, bekleyiş özlem:

Pirsus: Kobanê’de savaş ilk günkü etkisini yitirerek devam ediyor. YPG ve YPJ’nin direnişi sayesinde Kobanê merkez ve çevre köylerinden birçok çete püskürtüldü. Destansı direniş her güne, tarihe not edilirken; vahşetten kaçıp akrabalarına, dostlarına sığınanların yaşamı ilmek ilmek örmeye çalıştığı bir yaşam örgütleniyor Pirsûs’ta.

IŞİD çetelerinin saldırıları sonrası savaştan kaçan Kobanêli ve Suriyeliler Pirsûs’ta büyük bir dayanışma ruhu ile yaşamaya devam ediyor. Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, Pirsûs Belediyesi ve bölge belediyeleri başta olmak üzere oluşturulan koordinasyon Kobanêli ve Suriyeliler için yaşam alanları oluşturuyor.

Pirsûs’ta hükmünü yitirmiş bir devlet ve teli

IŞİD çetelerinin saldırıları sonucu sınırın bu tarafına son rakamlara göre 118.026 kişi geçti. Tabii bunlar resmi rakamlar. Riha 35 bin kişiye ev sahipliği yaparken; Birecik 15 bin, Siverek 4 bin, Ceylanpınar 600, Hilvan 3 bin ve Bozova 12 bin kişiyi ağırlamakta. Sınırın bu tarafına gelen halkın birçoğu Pirsûs’ta kalarak savaş sonrası topraklarına tekrar dönmeyi beklemekte.

Pirsûs’a yerleşen 48 bin 426 kişi ise mahalleler, köyler ve oluşturulan çadırlara yerleştirilerek yaşamlarını sürdürmeye çalışıyor. Oluşturulan çadır kentlerde 1.200 çadır ile 10.708 kişi barınıyor. Merkezde ise boş ev ve dükkânlara yerleşen 20.101 kişi bulunuyor. Ayrıca Pirsûs’a bağlı 150 köyde ise 17.617 kişi yerleşmiş durumda. Pirsûs’un 101 bin nüfusuna 48.426 kişi daha eklenmiş bulunuyor.

Gelmek zorunda kalınan Pirsûs’ta

Kobanê ve Pirsûs, hükmünü yitirmiş siyasi yapısı ve teli ile sınırların ikiye böldüğü köyleri bile karşı karşıya olan bir kentin iki yarısı. Aylardır olağanüstü günler yaşanmasına rağmen Pirsûslular “**Pirsûs Kobanê, Kobanê Pirsûs’tur**” diyerek akrabalarına, misafirlerine yer açmış, birlikte yaşamı örüyor.

Ayrıca yapılmak istenen 6. çadır kent için Valilik “güvenlik” gerekçesi ile izin vermezken kurulmak istenen kentte çalışmalar devam ediyor. Akrabalarına yardımcı olabilmenin getirdiği bir vicdan ve bir olmanın özlemi ile direnmeye devam ediyor.

Kampanyalarla birleşen gönüller

Kobanê’den Pirsûs’a gelenler için Kobanê Kriz Koordinasyonu tarafından düzenli bir şekilde ihtiyaçlar temelinde destek organize edilirken, koşullara göre ortaya çıkan ihtiyaçlar için de kampanyalar düzenleniyor. 0 ile 3 yaş arasındaki 6 bin 500 bebek ve 20 bin çocuk için Kobanê Kriz Koordinasyonu ve Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derne-

ği tarafından başlatılan “1 bebek için 1 beşik ve 1 biberon, 1 mama” ve gönüllülerin çadırlarda ana dilde eğitim alan çocukların “kırtasiye malzemeleri” için başlatmış oldukları kampanyalar şu an ihtiyaçlar listesinde ilk sırada yer alıyor. Tabii kahvaltılık, temizlik, kuru gıda, yorgan, ayakkabı, mont, kazak, iç çamaşır (kadın ve çocuk için olanları acil) gibi ihtiyaçlar da gerekmektedir.

Ev hêj destpêke, şer didome!*

Ayrıca Kobanê’de yürütülen enternasyonal mücadelenin tüm dünya halkları için güç veren bir direniş olmasına karşın; çıkarılan sesin düşük olması ve var olanın da giderek görünürlüğüne yitirmesinden kaynaklı yardımlar ve gönüllü çalışacak olanlar bekleniyor.

Bir not

Toplumsal mücadelenin daha da artması gereken şu günler özellikle de devrimciler için birçok imkânı da içerisinde barındırdığı için zamanın ruhunu pratiğe geçirmeleri gerekmektedir. Zaman durdurulamayacak kadar hızlı çünkü. Yol uzun ve gerçekler bizi beklerken devrimci dokunuşla seyir defterine not düşmemiz gerekir!

(*Bu daha başlangıç, savaş sürüyor)

Kobanê’den Pirsûs’a gelenler için Kobanê Kriz Koordinasyonu tarafından düzenli bir şekilde ihtiyaçlar temelinde destek organize edilirken, koşullara göre ortaya çıkan ihtiyaçlar için de kampanyalar düzenleniyor.

MLKP’li Sibel Bulut Kobanê’de şehit düştü

H. Merkezi: MLKP savaşçısı **Sibel Bulut (Sarya Özgür/Eylem Deniz)**, IŞİD çetelerinin saldırıdığı Kobanê’nin güney cephesinde şehit düştü. MLKP Rojava tarafından yapılan açıklamada, Kobanê direnişine katılan Bulut’un, 12 Aralık günü YPG-YPJ güçlerinin IŞİD çetelerine yönelik eylemi esnasında şehit düştüğü duyuruldu.

Sibel Bulut’un şehadetine dair MLKP tarafından yapılan açıklamada “*Uğruna ölecek kadar sevdiğimiz onur ve özgürlük mücadelemizin komünist kadın sa-*

vaşçısı olan Sarya yoldaşımız, Kobanê barikatlarında devrimi savundu, partimizin bayrağını dalgalandırdı. Tıpkı, şehit Serkan ve şehit Paramaz yoldaşları gibi” denildi. Bulut’un; Arın Mirxanlar gibi, Yase-minler, Güneşler gibi feda kuşağının kadın temsilcilerinden biri olduğunu belirten MLKP, tüm kadınları Bulut’un savaşa katılma çağrısına yanıt olmaya çağırdı.

Gülsuyu'nda kadın alanlarına doğru...

Gülsuyu'nda gerçekleştirdiğimiz kadın etkinliğinin ardından, cebimizde biriktirdiklerimizle yolumuza devam ediyoruz. Doğrusu bir takım kaygılarla başladığımız bu çalışmanın kadın emeğiyle örülmesi; kendi gücümüzü hissedebilmemiz, kadınlar olarak inisiyatifleşebilmemiz ve kolektif bir irade açığa çıkarabilmemiz açısından oldukça değerliydi. Bununla beraber renkli fikirlerin de tartışıldığı toplantılarımız, yarattığımız **"kadın alanları"** açısından ilk kazanımımızı diyebiliriz.

Etkinliğe çağrılarımız sırasında ciddi bir erkek ilgisi (!) ile karşılaşsak da; zaten ilişki halinde olduğumuz kadınlarla bir de **"kadınca"** sohbet edebilme imkânı bulmuş olduk. Yaşamları dört duvarın içine hapsedilmiş kadınlar, yaşadıkları sorunları **"kadın"** kimliğiyle tanımladılar farkında olmaksızın. Uyuşturucu kullanan oğlu için kaçan uykularını, yoksulluktan okutamadığı çocukları için duyduğu acıyı anlatırken **"anne"**liğini hissetti yeniden. Bütün gün ev işlerinden dolayı oturamadığından, eşinin kıskançlığı yüzünden yalnız dolaşamadığından bahsederken; evliliğin prangalarına takıldı her seferinde. Ve **"Devrimci Gülsuyu"**nda, **kapının eşiginde biten özgürlüğünü** fark etti belki de...

Bu çalışmanın etkinliğe yansması da heyecan vericiydi doğrusu. Kadınlar **"sadece kadınlar için"** örgütlenen bu etkinliğe kafalarında farklı sorularla gelseler de; çıkarken hepsinin gözlerinde aynı ışıltı, yüzlerinde aynı gülümseme vardı. Birkaç saatliğine de olsa yargılanmaksızın konuşabilmenin, gülebilmelerin, yani aslında yaşayabilmelerin keyfini sürdüler. Bu deneyimin önümüze koyduğu görev ise, kuşkusuz Gülsuyu'nda **"kadın yaşam alanları"** yaratma ihtiyacıydı.

Etkinlik sırasında, erkeklerin içeri sızma çabalarını ve oldukça **"masumane"** olan et-

kinliği gözlemlenme isteklerini de düşündüğümüzde **"feminist"** yaftasını giyme pahasına cesur bir adım daha atıyor ve **"Kadın alanlarımızı yaratacağız"** diyoruz. Bunlar bile; erkeklerin gözlemleri, yorumları-eleştirileri, yargıları arasında hapsedilen bizlerin; yaşamak için **"yaşam alanları"**na olan ihtiyacımızı ortaya koyuyor.

Yüksek sesle konuşabileceğimiz, aklımızdaki soruları ortaya dökebileceğimiz, özgürce tartışabileceğimiz, hata yapmaktan korkmadan adımlar atabileceğimiz, dahası düşerken birbirimize tutunabileceğimiz bir alandır istediğimiz... Sorunlarımızın içinde kendimizi tükettiğimiz mekânlardan geçici bir süreliğine de olsa çıkabilme, yani biraz soluk alabilme isteği bile yeterli değil mi?

Nasıl oluşacak bu "kadın alanları"?

Elbette, mahallede yaşayan kadınlarından bağımsız oluşmayacak. Çalışmanın biçimi ne olursa olsun önemseydiğimiz nokta, kesinlikle kadınların bizi **"kurtarıcı"** pozisyonunda görmeleri değil; kendilerini bu çalışmanın öznesi olarak hissedebilmeleri ve aktif bir parçası olabilmeleri. Bir diğer mesele ise, bu süreçlerin kadını özgürleştirici (asla salt ekonomik özgürlük değil, kastımız) ve kadın mücadelesini güçlendirici bir noktaya evrilebilmesi. Ve elbet-

te ki kadınların gündemlerini görmezden gelmeyeceğiz; yalnızca kadınların yaşamlarına bir kapı aralamış olacağız.

Yapacağımız anket çalışması ile etkinlik öncesi dar zamanda yürüttüğümüz kitle çalışmasını, daha geniş bir zamana yayacak ve daha derinlikli tartışmalar yürüteceğiz. Kadınlara soracağımız sorular ve yürüteceğimiz tartışmalarla, yaşamlarında kendilerine ayırdıkları zamanı sorgulatacak; aldığımız cevaplarla kendimizi sorgulayacağız. Belki kadınlar bizi uğurlarken, birçok şey konuşulmamış olarak kalacak; fakat geride kalan soru işaretlerini hanemize yazacağız. Eş zamanlı ve daha uzun vadede yürüteceğimiz bir diğer çalışma ise, tiyatro atölyeleri. Etkinlik için oluşturulan tiyatro ekibinin çalışma sırasında yakaladığı enerji ve bunun etkinliğe yansması sürekli bir tiyatro çalışması örme fikri oluşturdu kafamızda. Kadınların özgüven kazanmaları ve ortaya koydukları emeği sahiplenmelerin sağlayan tiyatro atölyesinin ekseni, **"kadın"** temalı oyunlar. Kadınların ev işlerinden ayırdıkları zamanla yürüttükleri bu çalışma, kendi başına bir **"kadın alanı"** inşasını ifade etmiyor mu? Belki de kadın yaşam alanları çok da uzağımızda değildir, ne dersiniz?

**İstanbul
Yeni Demokrat Kadın**

Göğün yarısı

Enternasyonal devrimci Sibel Bulut ölümsüzdür!

Rojava'daki kadın devrimi, yaşama nakşederken kendini; savaş, varlık ve yokluğun hassas dengesinde sürüyor. Yaşamlarını erkeklerin elinden kurtaran kadınlar, şimdi çetecilere karşı Kobanê mevzilerinde savaşıyor. Ve her gün, can bedeli direnen kadınların yaktığı ateş; yüreklerimizde büyüyor.

Gün geliyor **Arin Mirxan** ölümün üzerine koşuyor umarsızca, çetecilere karşı feda ruhunu yükseltiyor. Kobanêli çocukların yüzü gülsün diye, siper ediyor bedenini; ardında iki çocuğunu bıraktığı bu savaşta, gülsünü zihnimize kazıyor.

Gün geliyor, kıvılcımı yangına çevirmek için, omuz veriyor devrime **Kader Ortakaya**. Yüreğinin attığı Kobanê'de savaşıyor belki; ama düşlerini bırakıyor düştüğü sınırdaki yoldaşlarına... Günlerce **"yaşam nöbeti"**ne durduğu yoldaşlarının arasında, sömürsüz bir dünyaya olan inancıyla ölüme diz çöktürüyor.

Ve enternasyonal bir kadın daha **"Devrimcinin işi, devrim yapmaktır"** diyerek düşüyor yollara.

MLKP saflarında savaşan **Sibel Bulut (Sarya Özgür/Eylem Deniz)**, özgür geleceğe olan hasretini ekiyor, sevdasını büyüttüğü Kobanê topraklarına.

Yıllarca düşmana karşı korkusuzca doğrulttuğu kalemli yoldaşlarına devrederek, edilgenleştirilen kadınlığa inat kavriyor silahını sıkıca. Rojava devrim saflarında da sürdürüyor, erkeklige karşı yürüttüğü çetin savaşı. Kabullenmiyor geri saflarda durmayı, çekilen sınırları alt üst ediyor. **Ve Sarya, gerekince şehit de düşüyor, sözüne bağlı kalarak...**

Beritanlardan, Zilanlardan, Barbaralardan, Yaseminlerden, Sefagüllerden bugüne takvimler değişiyor belki; ama mücadelemizin kadın rengi hiç değişmiyor. Sizlerden devraldığımız direnişin, bilincimizde yükselişi değişiyor yalnızca... Düşmana olan kinimiz, savaşın kızgınlığında sınıranan irademiz ve mutlak zafere olan özlemimiz, bir an bile olsun değişmiyor; bir milim olsun gerilemiyor!

İşte bu yüzdendir ki düştüğünüz yerde filizlenecek, namlunun ucundaki yaşam ateşi! Mücadeleniz direnişin her mevzisinde, kurulan her barikatta, atılan her kurşunda, kavgamızın şiarında büyüyecek! Yüreklerimizden taşan öfkemiz sınırları aşıp, Kobanê topraklarına akacak!

Arinler, Kaderler, Saryalar ölüme meydan okudukça, Kobanê susmayacak! Biz susmadıkça, Rojava Devrimi susmayacak!

"Adalet değil, cinayet sarayı!"

İstanbul: 11 Aralık günü Anadolu Adliyesi 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde, Ümraniye'de eşinin kardeşi tarafından 27 bıçak darbesiyle katledilen **Ebru Torun** davasının dördüncü duruşması görülürken, **Yeni Demokrat Kadın**'ın da içerisinde bulunduğu **Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem**

Grubu bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Duruşma başlamadan önce açıklamayı, **Havva Cuştan** okudu. Cuştan açıklamada, kadınların her gün erkekler tarafından katledildiğini ve devletin etkin bir önlem almayarak bu cinayetlere ortaklık ettiğini vurguladı. Açıklamanın ardından anne **Makbule Torun**, "Bir yıl aşkın bir süredir buraya gidip geliyoruz devlet bizi

görmüyor yeter artık. Sadece benim kızım da değil her gün bir sürü kadın öldürülüyor ama bu devlet hiç birisini görmüyor, yaptığı tek şey katilleri beslemek! Devlet bize sahip çıkmıyor. Kapıda kocaman 'Adalet Sarayı' yazıyor ne adaleti cinayet sarayı burası" sözleriyle öfkesini dile getirmeye ve sesini duyurmaya çalıştı. Açıklamanın ardından eylem son buldu.

Alevilerin kazanımı

AKP iktidarı, TC faşizminin geleneksel asimilasyon ve imha politikasına bir de kendi Sünni-İslamcı gericiliğinin rengini verecek, Alevileri bir iç tehdit olarak görmeye devam etmektedir.

Alevi halkı yaşadığı sorunların yakıcı önemi ve ağırlığı, toplumsal gündemde değişik biçimlerde yansımalarını bulmaya devam ediyor. Alevilerin toplumsal gündemde sıcak bir yer tutmayı sürdürmesinin esas nedeni, şüphesiz varlıklarını korumak, bunu güvenceye alacak toplumsal koşulları yaratmak için, son yıllarda "Eşit Yurttaşlık" hedefi ve talebiyle yükselttikleri, güçlendirerek sürdürdükleri mücadeleleridir. Ama kolaylıkla görülebilir ki, esas bu olmakla birlikte tek neden bu değildir. Bir de buna, TC faşizminin ve onun iktidardaki gücü AKP hükümetinin karşıt hamlelerini eklemek gerek.

Geçen hafta içinde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM); Alevilerin temel haklarına yönelik bir önceki zorunlu din derslerinin kaldırılması kararı hiçbir karşılık bulmamışken ve bu yüzden Pir Sultan Abdal Derneği'nin Malatya Şubesi her pazar, Adana Şubesi de 1 Aralık Pazartesi "**Zorunlu Din Dersi Kaldırılsın**" talebiyle eylemlerine devam ediyor, yeni bir kararla Alevilerin ayrımcılığa uğradığını tespit etti. Cem Vakfı'nın, hükümetle yürüttüğü cami-cemevi projelerinden vakit bulabildiği ve herhalde ne de olsa bir Alevi kimliği taşımış olduklarını hatırladıkları bir başvurusunu reddeden Türkiye mahkemesi kararının AİHM'e taşınması üzerine yapıldı bu tespit.

İbadethane mi, "inanç merkezi" mi?

Bu tespitin bir gün sonrasında, yani 4 Aralık'ta, bu kez de Yargıtay'ın "Cemevi yaptırma derneği hukuka uygundur" kararı basına yansıdı. Yargıtay'ın kararı, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın, tüzüğündeki "cemevlerini ibadet yeri olarak" nitelendiren ifadeler nedeniyle Çankaya Cemevi Yaptırma Derneği hakkında kapatma davası açması hukuki sürecin sonucu olarak ortaya çıkıyordu. Çünkü Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, konuyla ilgili davanın Ankara 16. Asliye Hukuk Mahkemesince "*Cemevleri, yüzyıllardır Alevilerin ibadet yeri olarak toplumca bilinmiş ve kabul görmüştür. Derneğin tüzüğünde yazılı bulunan 'cemevleri ibadethanedir' hükmü Anayasa'nın 2. maddesine aykırılık taşımamıştır gibi kanunlarla da yasaklanmamıştır*" denerek reddedilmesi üzerine, ısrarından vazgeçmeyerek Yargıtay'da temyiz süreci işletmiştir. Yargıtay, AİHM'in cemevlerine ilişkin kararına dayanarak çok rahat bu yönde karar alabileceken "**Cemevlerinin ibadethane olup olmadığının yargı kararıyla belirlenemeyeceği**" değerlendirmesiyle hem alt mahkemenin kararına bir ayar çekerek hem de hükümetin politikasına ters düşmeyecek bir yolla, maharetli bir şekilde soruna bir "çözüm" bulmuştur. Evet, ibadethaneler yargı kararlarıyla belirlenemez ama yargı kararlarıyla tanınmasının da faşizmin Alevilere dönük politikası dışında kimseye bir zararı olmazdı.

Yargıtayın faşizmi kollayan bu tavrının da sonucu olarak, bu iki mahkeme kararından asıl ses getireni, TC faşizminin rahatsız edeni, AİHM'in kararı oldu. Bu kararın kamuoyuna açıklandığı ve medyaya yansıdığı günün akşamı AKP hükümetinin başbakanı ve AKP gericiliğinin de iki numaralı ismi Ahmet Davutoğlu "Alevi temsilcileriyle" hemen bir toplantı aldı. Genelde böyle toplantılar amaca uygun olarak, günler hatta haftalar öncesinden duyurulur, kimlerin katılacağı, nelerin konuşulacağı üzerine bir yığın atılıp tutulur, hükümetin atacağı adımlar konusunda bol kepçe umut dağıtılıp beklentiler oluşturulur ve bundan dolayı da böyle bir toplantının yapılacağını duymayan-bilmeyen kalmazdı.

Çünkü böyle toplantılardan en başta elde edilmek istenen, AKP hükümetinin "devletle sorunu olan", "bugüne kadar devlet tarafından bir şekilde mağdur edilmiş toplumsal kesimleri kucakladığı, taleplerini dinlediği ve tabii ki makul olanlarını karşılayacağı" düşüncesinin, kitleler tarafından kabulünün sağlanmasıdır. Yani daha ilk adımda, toplantıların düzenleniş sürecinde, aldatma politikası devrededir. Yalnız bu sefer, Davutoğlu'na göre toplantı çok önceden planlanmış olmasına rağmen en azından toplantı öncesiyle bu süreçle ilgili yürütülüp pek böyle işletilmedi. Alelece kim oldukları dahi açıklanmayan, sadece sayıları verilen bir kısmı hazırda bekletilirken, bir kısmı da Yavuz Bingöl gibi kapıda beslenen tiplerle toplanılmış görüntüsü oluştu.

Alevi AKP temsilcileri, imaj yenilemeye çalışıyor

Yavuz Bingöl hiplamalarının, zıplamalarının, kıyruk sallamalarının mükafatı olarak yağlıca bir et parçası almış mıdır; yani kendisine TRT'de, şurada burada film, reklam, program gibi işler verilmiş midir, dolayısıyla onun açısından nasıl geçmiştir bilinmez ama AKP hükümeti açısından oldukça verimli geçmiştir. Bir defa AİHM'in kararıyla Alevilere ayrımcılık yapıldığı noktasında üzerlerinde oluşabilecek baskıyı engellemekte kullanılmıştır. Ayrımcılık tespitinin yapıldığı günlerde onlar, Alevi "kardeşleriyle" toplantılar almakta, onların sorunlarını dinlemekte ve çözüm uğraşı içerisinde olduklarını göstermişlerdir. Bu imajla, oluşan ayrımcılık imajını vurmaya, dağıtmaya çalışmışlardır.

Sonra, toplantının kendisiyle de, kim oldukları belirsiz bu Alevi temsilcileriyle, şimdiye kadar Alevi kitlelerin, örgütlerinin çoğunluğu aracılığıyla, uzun yıllardan bu yana yükselttikleri, cemevlerinin ibadethane olarak kabul edilmesi ve zorunlu din derslerinin kaldırılması gibi, AİHM'in hem eski hem de yeni kararlarına konu olmuş, taleplerini sulandırarak boşa çıkartmakla mesafe alınmıştır.

Çünkü birinci talebe, yani cemevlerinin ibadethane olarak kabulüne ilişkin

olarak "inanç merkezi" gibi uydurulmuş ve de daha alt düzey bir statü kabul ettirilmiştir. Bununla birlikte, bir parmak bal çalmak kabilinden, elektrik ve su paralarından muaf tutulma konusunun çözülmüş olacağı söylenmiştir. İkinci talebe ilişkin olarak ise, "Şu an verilen dersin Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi olduğunu, bir din değil dinler hakkında bilgiler verildiği" yalamı benimsenip, bunun "gerikirse içeriği" yenilenerek, zorunlu olmaya devam etmesi, ancak Aleviliğe ilişkin seçmeli bir dersin konabileceği düşüncesi benimsetilmiştir.

Yani bu Aleviler arasındaki AKP temsilcileri, AKP hükümetinin cemevlerine ibadethane statüsünü tanımak istememesine ses çıkarmamakla kalmamış; onun zorunlu din dersleriyle toplumu Sünni İslamcı gericilikle şekillendirme çabasını, bu arada İzmir'in Bayraklı İlçesi Cemil Aktaş Ortaokulu'nda örneği görüldüğü gibi Alevi öğrencilere zorla Kelime-i Şehadet getirten uygulamayı, doğru bulmuş, bir de üstelik Aleviliğin öğretilmesini ona emanet etmişlerdir.

"İyi niyetli olunursa adım atılır"

Toplantı verimli geçmiştir geçmesine, ama anlaşılın bu aldatmacanın ömrü ya da karşılığı konusunda AKP iktidarının kuşkuları vardır. Toplantının ardından Davutoğlu, Kürt Ulusal Hareketi'nce yürütülen savaşın sona erdirilmesiyle ilgili süreçte kullanılmasına alışık olduğumuz, yani savaşılan çatışılan taraflara ifade edilen, "İyi niyetli olursa adım atılır, sorunlar çözülür" türünden laflar etmiştir.

Çünkü AKP iktidarı, TC faşizminin geleneksel asimilasyon ve imha politikasına bir de kendi Sünni-İslamcı gericiliğinin rengini verecek, Alevileri bir iç tehdit olarak görmeye devam etmektedir. **Birincisi**, ideolojik olarak; Aleviliğe, "Eğer Alevilik Hz. Ali'yi sevmekse kendilerinin herkesten çok Alevi oldukları" şeklinde bakmakta ve Aleviliğin tarihsel süreç içerisinde Müslümanlıkta oluşmuş kültürel bir farklılık olduğunu düşünmektedirler. Aleviler madem ki Müslüman'ız diyorlar, o zaman bu farklılık büyütülmemesi gereken, hatta cami-cemevi gibi çalışmalarla Sünnilerle Alevilerin birbirlerini anlayarak, -tabii en çok da Alevilerin Sünnileri anlamasıyla- ortadan kaldırılması gereken bir sorundur onlara göre. Yani onların zihin dünyası Alevileri ancak Müslüman iseler ve ileride bir gün Sünni de olacaklarsa kabul edebilmektedir.

İkincisi, politik olarak; içteki ama özellikle de Avrupa'daki kimi Ali'siz Alevilerin, Avrupa'nın, Alevi kimliğini tanımasıyla, cemevlerini ibadethane olarak kabul etmesiyle, kendilerine verdikleri destekle sınırlanarak, makul olmayan talepler öne sürerek, gerçek Alevileri de kandırarak, bu doğrultuda harekete geçirerek iç karışıklıklar çıkarmak istedikleri bakış açısına sahipler. Belki de daha

doğrusu, bu politik düşüncüyü benimseterek, Aleviliğin yükselen hak mücadelesine karşı sonuç alacaklarını umuyorlar.

Bu Yavuz Sultan Selim yetiştirmeleleri, Ebu Suud kafalıları zaten Aleviliğin tarihsel kimliğinden de rahatsızdılar. Aleviliğin ezilenden, sömürülenden, eşitlik ve ortaklık kültüründen yana tarihsel kimliğinin, sadece Alevi kimlik mücadelesi içerisinde değil, proleter devrimci kimlik içerisinde de tehditler üretebileceğini düşünüyorlar.

Tutumları da buna paralel şekillenmektedir. Bir yandan hiçbir talebi karşılamadan, onları sulandırarak ve kendi amaçlarına hizmet eder hale getirerek, asimilasyon çabalarını sürdürmektedirler. Diğer yandan ise, asimilasyona direnenleri, politikalarına karşı mücadele ederek sorun çıkarıcıları da; evleri işaretlenerek, cemevlerine, cemevi görevilerine saldırılarla sindirmek, akıllarınca başlarını kaldırmalarına müsaade etmemek uğraşı içerisinde.

Alevilerin mücadelesi daha da büyümelidir

Buna karşın Alevilerin, hem sokaklarda ve mücadele alanlarında taleplerini gerçekleştirme çabaları devam etmektedir, hem de kendi aralarında birlik sağlama ya da belli bir düzeye zaten gelmiş olan birliklerini ilerleterek sağlamlaştırma çalışmaları sürmektedir. Bu amaçla geçtiğimiz günlerde, İsviçre'nin Basel kentinde "**Beş Ses Bir Nefes**" adlı Alevi Birlikleri Konfederasyonu'nun, Alevi-Bektaşî Fedarasyonu'nun, Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri'nin, Basel Alevi Kültür Merkezi'nin temsilcilerinin katılımıyla bir panel gerçekleştirilmiştir.

Ancak tüm bunlar, içerisinde bulunduğumuz siyasal durum ile bu siyasal durumun evrilmesi kuvvetle muhtemel hal ile birlikte değerlendirilirse oldukça yetersizdir. Öncelikle bu panellerin; Ale-vileri ve örgütlerini birleştirecek, daha güçlü durmalarını sağlayacak sonuçlar yaratmak üzere, konferans ve kongrelere dönüştürülmeleri gereklidir. Aleviler bu yolla güçlü, belki cephe tarzı örgütlerle, birliklerini bir üst aşamaya çıkarırken; bununla birlikte, demokratik reformcu mücadele çizgisini aşarak, demokratik devrimci bir çizgi benimseyebilmelidirler. Alevilere yönelik asimilasyon ve imha çabalarının artacağı gelecek günlerin koşullarında, bunlara karşı koyabilmek için daha hazırlıklı daha ileri bir mücadele hattının benimsenmesi zorunludur.

Üstelik bu sadece tehdit altında olan varlıklarını korumalarını sağlayacak, aynı zamanda demokratik reformların gerçekleştirilmesinin ya da kazanılmasının da güvencesi olacaktır. Yeni şartlar eski mücadele çizgisini ve düzeyini kaldırmamaktadır, kaldırmayacaktır. Aleviler eğer bunu görürlerse bu Alevilerin, başkalarının yolunu da açan, hayati derecede önemli bir kazanımları olacaktır.

Türk devletinin, Kürt ulusal hareketine, onunla dayanışma içindeki devrimci, ilerici güçlere yönelik kesintisiz saldırı politikasının son halkası Selahattin Demirtaş'a yönelik açıklamalarla karşılık buldu.

6-7 Ekim'de, AKP'nin arkasında durduğu, yol verdiği, her türlü desteği sunduğu, besleyip bugünlere getirdiği IŞİD'in Kobanê'ye yönelik saldırılarına karşı gelişen direnişin yarattığı depremin etkileri sürüyor. Kobanê serhildanında Kürt halkının birikmiş öfkesi ile karşı karşıya kalan devlet; bir yandan eylemlere azgınca saldırdı, öte yandan bir süredir askıda bıraktığı "çözüm süreci"ni yeniden raftan indirdi. Ne ki bunu yine kendi meşrebince yaptı; bir taraftan çözüm adına Pollyanna'yı kısıktandıracak açıklamalar yapılırken öte yandan yurtsever harekete yönelik saldırganlıkta çıtayı yükseltti.

6-7 Ekim'de Kürt halkı, Kobanê özgülünde Kürt ulusunun kazanımlarına yönelik düşmanlığa, AKP hükümetinin "çözüm sürecine rağmen" dinmeyen saldırganlığına karşı biriktirdiği enerjiyi açığa vurdu. Serhildanın diğer pek çok anlamının yanında devlete verdiği temel mesajlardan biri; yaşama geçirdiği oyalama, kandırma ve düşmanlık politikasının Kürt halkı tarafından kabul edilmeyeceği, sindirilmeyeceği oldu. Bu mesajı hızlı bir şekilde alan devlet, açığa çıkan resmi yenden okuyarak yeni bir yönelim içine girdi. Bu yönelimin temel ayaklarından biri "sorun çözen"i oynamak iken diğeri ise; gücünü Kürt halkının fiili, meşru, direniş ve mücadelesinden, öfkesinden alan demokratik kurumsallaşmalara saldırmak oldu.

Elbette bu yapılırken çerçeve geniş tutuldu. Kamu düzeni/güvenliği adı altında başta demokratik hak ve özgürlükler olmak üzere; yığınların baskı ve sömürüye, zulme, imha ve inkâra yönelik tepkileri terörize edilmeye, yok sayılmaya çalışıldı/çalışılıyor. "Güvenlik paketi" adı altında hazırlanan yasa ile polislerin yetkileri artırıldı, kitle eylemlerine yönelik saldırganlıkta eli daha da güçlendirildi. Kolluk güçleri, adeta savaşa gider gibi toplumsal muhalefetin karşısında daha güçlü etkin bir şekilde yeniden konumlandırıldı. Burjuva-feodal basın

tarafından bilinçli bir şekilde gizlenen, gözaltı ve tutuklama furçası da bu yaklaşımın bir ürünü.

Devletin yeni konsepti: "Olayların sorumlusu Demirtaş"

6-7 Ekim serhildanında Kürt halkının sokaklarda ifadesini bulan direnişi; sokakların, fiili, meşru mücadelenin önemini ve gücünü bir kez daha gösterdi. Devlet gelişen direniş karşısında sokağa, beslediği Hizbul-Kontraları, sivil faşist güçlerini salmak zorunda kaldı; birçok ilde sokağa çıkma yasağı, OHAL ilan edildi. Serhildan, gerek lokal gerekse de uluslararası alanda dengelerin değişmesinde önemli bir rol oynadı. Direniş, devletin yığınların örgütlü gücü karşısında ne kadar aciz kaldığını tüm dünyaya gösterdi.

Serhildanın ardından zedelenen imajını intikam alma histerisiyle düzeltmeye çalışan devlet, karşı saldırıya geçti. Serhildan sırasında 51 insanın (36'sı yurtsever) yaşamını yitirmesinin sorumlusu olarak HDP gösterildi. Yapılan MGK toplantılarında bu süreç uzun uzadıya planlandı ve harekete geçildi. Temel hedef, yurtsever güçleri ve dostları devrimci, ilerici güçleri itibarsızlaştırmak, tecrit etmek, şovenizmi ve ırkçılığı körüklemektir.

Böylece devletin Kürt halkının direnişi ile sarsılan karizması yeniden tesis edilecek, inisiyatif yeniden devletin eline geçecekti. Yurtsever hareket bu şekilde kuşatma altına alınacak, etki alanı sınırlanacaktı. Çözüm sürecinde "önemli adımlar" eşliğinde yürüyen bu konseptin merkezinde ise HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş olacaktı. AKP hükümetinin adeta askerlik şubesi gibi çalışan gazeteler bir anda, akan tüm kandan HDP'yi ve Demirtaş'ı sorumlu tutan manşetlerle çıkmaya, köşe yazarları Demirtaş'ın olayları başlattığına ve yönettiğine yönelik yazılarla dolup taşmaya başladı.

Yeni Akit (24.10.2014), sürmanşetten girdiği "Oğlumun katili Demirtaş'tır" başlıklı "haberle"; Yeni Şafak yazarı Mehmet Şeker ise aynı gün yayımlanan yazısında Demirtaş için "eli kanlı" imasında bulunarak Selahattin Demirtaş'ı hedef gösterdi. Akşam gazetesi yazarı Gülay Göktürk de yazısında (24.10.2014) Kobanê protestolarının

"Demirtaş'ı yedirmeyiz!"*

Genel seçimler AKP açısından büyük önem taşıyor. AKP'nin mecliste anayasayı değiştirecek ve başkanlık sistemini meclisten geçirecek sayıda milletvekili çıkarma hedefi onu rakiplerine herkesten önce de HDP'ye saldırmaya yöneliyor.

daki ölümlerin sorumlusu olarak Demirtaş'ı gösterdi ve Demirtaş'ı "yalancı" ilan etti. Göktürk yazısında "Ak Parti hükümetinin IŞİD'le işbirliği yapıp Kobanê'yi boğmak istediği" yalanıyla bütün halkı ayaklanmaya çağırıyor. Sonuç: 40'a yakın insanın ölümü..." ifadelerine yer verdi.

Söz konusu yayımları seçmemizin nedeni; oldukça çarpıcı olmalarının yanında, Osmanlı'da savaşlarda orduların en önünde giderek düşmana karşı saldırılar düzenleyen "Akıncılar" geleneğini miras almaları. Benzer şekilde Demirtaş'ı çeşitli biçimlerde "eleştiren", hedef tahtasına koyan, marjinalize etmeye çalışan yayımların devletin bir politikası olarak yaşama geçtiği bir gerçek.

Bunun en açık örneği, Güvenlik paketine yönelik Demirtaş'ın, "...Daha yasa çıkmadan Yüksekova'da polis 18 yaşındaki bir çocuğu infaz etti. Çıkanca çok daha rahat edecekler. Başbakan'ın 'vur' dediğini polis kafasından vurup indirecek, sonra 'Yüzü kapalıydı, elinde molotof, taş vardı' diyecek; çocuklarımız, gençlerimiz sokakta patır patır öldürülecek. Bu sadece Kürt'e karşı çıkarılmış yasa da değil, Batı'da da her yerde bu yasayı çok sert uygulayacaklar... Yasayı miting ve eylemlerle engelleyeceğiz. Bu yasayı çıkarırsan ters teper..." (09. 12. 2014) sözlerine Davutoğlu'nun verdiği; "Demirtaş'ı uyarıyorum; Bundan sonra şehirlere kan gölüne çevireceklerini söylüyorsa dökülecek her kandan Demirtaş sorumludur" sözleri, pusulanın, kimin elinde olduğunu, kimin yol gösterdiğini de anlatıyor.

AKP'de Demirtaş ve HDP korkusu

AKP'nin yurtsever harekete yönelmesi, onu kuşatmaya, ezmeye ve etkisizleştirmeye çalışması anlaşılır. Zira karşısında tüm gözaltı, tutuklama, baskı ve işkencelere karşın geri adım atmayan, gücünü ve etkisini artıran bir örgüt ve kitle gerçekliği bulunuyor. Bu yüzden devlet/AKP hedef küçülterek bir bütün olarak yurtsever harekete değil bunun içinde Selahattin Demirtaş'a yükleniyor. 6-7 Ekim'de pek çok açıklama HDP tarafından yapılmasına karşın, suçlamaların hedefine Demirtaş konuluyor. Bir yanıyla da HDP'nin kurumsal varlığı ret edilmiş, örgütsel yapısı ve işleyişi yok sayılmış oluyor. AKP bunu yaparken diğer yandan HDP içinde bir kriz ortamı yaratmaya, iyi HDP'liler ile kötü HDP'liler ayrımı yaratmaya çalışıyor. (Nitekim Demirtaş'ın hükümetin kendisinden-yöne-

timden habersiz bazı HDP'lilerle görüştüğünü açıklamaları da aynı gerçekliğe işaret ediyor.) "Bazen bazı yönetici arkadaşlarımızla ikili görüşmeler yapıyorlar. Bazı devlet yetkilileri bazı hükümet yetkilileri... Bunlar benim kulağıma geliyor. Parti içinden kıskırtmak için bunu yapıyorlar. Bazen basın üzerinden yapıyorlar. Arkadaşlarımızla beni karşı karşıya getiren kıyaslayan işler yapıyorlar" (Radikal, 04.12.2014)

Roja'ya'da Kürt ulusunun demokratik kazanımları; akabinde bu kazanımlara yönelik IŞİD, El-Nusra gibi gerici örgütlerin kuşatma ve saldırılarının, değişik çizgideki farklı yaklaşımlara sahip Kürt güçlerini yakınlaştırdığı ve AKP'nin Kürt halkı üzerindeki etkisini zayıflattığı bir gerçek. Demirtaş'a yönelik bu saldırıların ve sorunu kişiler üzerinden tartışarak, hareketin enerjisini ve ilgisini buraya çekme yaklaşımının nedenlerinden biri de bu.

AKP, devletin geçmişten bugüne yaptığı gibi bir adım ileri atıyor görünürken iki adım geri adım politikasını yaşama geçiriyor. Çözüm sürecinde "fırtınalı günler"den geçilirken AKP; bugüne kadar çıkardığı yasalara yenilerini ekleyerek, baskı cenderesini sıkılaştırıyor, toplumsal muhalefetin en diri güçlerini kuşatma altına almaya çalışıyor.

Kuşkusuz en önemli neden ise Cumhurbaşkanlığı seçimleri. Demirtaş'ın Kürt halkının yanısıra, geniş bir toplumsal kesimden/çevreden, çeşitli inanç ve milliyetlerden oy ve destek aldığı biliniyor. Yaklaşan genel seçimler öncesinde Demirtaş üzerinden HDP'nin geniş yığınlar üzerindeki etkisi de böylece kırılmaya çalışıyor.

Zira genel seçimler AKP açısından büyük önem taşıyor. AKP'nin mecliste anayasayı değiştirecek ve başkanlık sistemini meclisten geçirecek sayıda milletvekili çıkarma hedefi onu rakiplerine herkesten önce de HDP'ye saldırmaya yöneliyor. Ancak 6-7 Ekim'de Kürt halkının serhildanı, Kobanê'yle birlikte sergilediği, sınırları yıkan direniş, AKP'nin büyük bir hayal gördüğünü anlatıyor. Ancak "hayaldi gerçek oldu" sloganının aksine gerçek olmayacak, hep hayal kalacak türden bir hayal...

* Sırrı Süreyya Önder; "Demirtaş üzerinden bir linç kampanyası uygulanıyor. Bu açıklamaların arkasında hepimiz varız. Demirtaş'ın linç edilmesini kabul edemeyiz. Akdoğan'ın deyimleriyle Demirtaş'ı yedirmeyiz" (CNN Türk, 10 Aralık 2014)

Dünyanın bildiği CIA işkenceleri ABD Senatosu'nda!

H. Merkezi: CIA'nın dünyanın dört bir tarafında bulunan gizli hapisanelerinde, sistematik olarak işkenceler yapıldığı, ABD Senatosu tarafından doğrulandı, ardından basına deklare edildi. Mesele üzerine 5 yıl boyunca milyonlarca belgenin incelenerek hazırlanan, Senato istihbaratı ve CIA ajanlarının sorgu yöntemlerini anlatan rapor ABD Senatosuna sunuldu.

Bu rapor, gizli hapisanelerdeki işkencelerin tüm çıplaklığı ile ortaya koyuyor. Tutsakları, havasız ve uykusuz bırakıp akla gelmeyecek türlü türlü işkenceler sonucunda katleden CIA ajanları; sahte infazlardan, tutsakların psikolojisini alt üst etmeye kadar birçok yöntem kullanmış. Konuyla ilgili olarak Moskova Devlet Üniversitesi Uluslararası Organizasyonlar ve Küresel Süreçler Kürsüsü Başkanı Andrey Sidorov; söz konusu suç fiillerinin ABD sınırlarının dışında gerçekleştirilmesi gerekçesiyle işkenceci CIA ajanlarının hukuki olarak herhangi bir sınırlamaya maruz kalmadığını belirtiyor. Bu şekilde işkenceleri destekledikleri de gözle görünür oluyor. Sınır dışı işkencelere bilinçli biçimde izin verilmesi, taktiksel bir eylem içerdiğini göstermektedir. Hesap vermelerini zorlaştırmaktan öte bizzat türlü işkencelerin kullanılmasını da destekler vaziyettedirler. "Terör" niteliği gördüğü ülke vatandaşlarını yakalayıp yurt dışındaki ABD'nin inşa ettiği işkence evlerine götürmeleri; ailelerine dahi haber verilmemesi, oraya girenlerin canlı çikamadıkları ise raporlar arasında yer almaktadır. 2002 yılında yakalanan Pakistanlı Ebu Zubaydah'ın başına gelenler yukarıdaki ifade edilen iddiaları kanıtlar niteliktedir. 47 gün boyunca hücre hapsinde tutulan tutsağın; CIA ajanları tarafından bir tabutun içerisinde 300 saatten fazla tutulduğu, nefes borusuna su doldurmak suretiyle tam 83 kez de boğmaya çalışıldığı ortaya çıkmıştır. Uğradığı işkenceler sonucu oksijen krizine giren Zubaydah'ın vücut kaslarının aşırı derecede gerilip tepki vermesi sonucu kol ve bacakları da kırılmıştır. CIA ajanlarının bilgi elde etmek maksadı ile işkence metotlarına başvurmamaları gerektiğini söyleyen Obama, raporun tamamını kamuoyundan gizlemeyi tercih etmiş ve sadece küçük bir kısmının yayımlanmasına müsaade etmiştir.

ABD'nin IŞİD stratejisindeki çıkmaz!

Ortadoğu'nun kışı olarak tarif edilen Suriye'de süreç ciddi bir kriz ile karşı karşıyadır. Nitekim bu kriz şimdilerde kendini çok göstermese de esas olarak ABD'nin ve politikalarını üstelenen bölge ülkeleri açısından bir kilit noktasıdır. Mart 2011'den bu yana Ortadoğu'da bir kış olarak tariflenen Suriye açısından son dönemin esas gündemini Esad değil bölgede halk hareketini manipüle ederek çarpıtmaya çalışmak için semirtilen gerici örgütler oluşturmaktadır. Ve bu örgütlerin hemen tamamı için bir katalizör konumunda olan ve günler geçtikçe kendine biatları ile gövde gösterisi yapan IŞİD gelmektedir.

IŞİD, Musul'u ele geçirmesi ile birlikte ciddi bir hakimiyet alanı oluşturmuştur.

Kısa süre içinde Kerkük, Selahattin, Diyala üzerinden İran sınırına kadar olan bölgede kontrol sağlamayı başarmıştır. Bu durum açık biçimde Ortadoğu'daki dengeleri değiştirmiştir. Kobanê saldırısı ile birlikte ABD için gerekli olan askeri sömürü sürecinin zemini oluşmuş ve "terörizm ile küresel savaş" adı altında siyasal zemin dünya kamuoyuna sunulmuştur. Eylül 2014'te hazırlanan IŞİD'e "karşı" mücadele stratejisinin 4 ayağı bulunmaktadır. 4 aylık plan hava saldırıları, "terörle mücadele" kapasitesinin artırılması, yerel güçlerin desteklenmesi bu Obama'nın ılımlı muhalifler stratejisi olarak anılmaktadır ve insani yardımın artırılmasını içermektedir.

Yapılan açıklamanın ardından 1-14 Kasım 2014 tarihleri arasında Suriye'de IŞİD hedeflerine 94 hava saldırısı gerçekleştirilmiştir. Bu saldırıların 71'i Kobanê IŞİD hedefleridir. Diğer saldırılar 18 Deyr ez Zor, 2 Haseke, 2 Tel Abyad ve 1 Rakka şeklindedir. Toplamda ise 376 hava saldırısı gerçekleştirilmiştir. Bu saldırıların %71'i ise IŞİD'in elinde tuttuğu rafinerilere dönüktür.

Stratejide uyumsuzluk süreci devam ediyor

ABD'nin IŞİD'a yönelik başlattığı saldırılar uzunca bir süredir devam eden Suriye politikasının bir süreliğine rafa kaldırıldığını gösteriyor. ABD

ABD ve bölge ülkeleri açısından süreç bu şekilde devam ederken hava saldırıları ve esasında Kobanê direnişi ile birlikte gerileyen ve büyük ölçüde güçlerini Rakka ve Derzor'a kaydıran IŞİD burada konumlanma ve güç biriktirme gibi askeri bir süreci işletmektedir.

açısından süreç açısından bir Esad politikasının olmayışı bölgeleri ülkeleri açısından –özellikle Türkiye- bir hoşnutsuzluk yaratmaktadır. Çünkü bu ülkelere vaat edilen ve bölgesel olarak enerjide rol oynamada projesinin temel başlangıcı Esad'ın bölgesel etkinliğinin yok edilmesidir. Bu yüzden Türkiye ve Körfez ülkeleri ABD'nin Suriye politikasına tam aktif katılım sergilemek istemiyorlar. Varsa yoksa Kobanê açıklamasını yapanların şimdiki sloganları ise bizim için varsa yoksa Halep'tir.

ABD ve bölge ülkeleri açısından süreç bu şekilde devam ederken hava saldırıları ve esasında Kobanê direnişi ile birlikte gerileyen ve büyük ölçüde güçlerini Rakka ve Derzor'a kaydıran IŞİD burada konumlanma ve güç biriktirme gibi askeri bir süreci işletmektedir. Özellikle şura kadrolarını Rakka'ya kaydıran IŞİD bu kaydırma sürecinde Bağdadi'nin ağır yaralanmasına kadar ciddi kayıplar verdi. IŞİD'in güçlerinin büyük bölümünü Rakka'ya kaydırması ile birlikte bölge ülkeleri ABD'den Suriye stratejisini kaydırması noktasında baskı yapmaktadır. Fransa ise IŞİD'e karşı artık bir hamle yapmayacağını açıklamış ve Halep stratejisi doğrultusunda

süreci tekrar değerlendireceğini belirtmiştir.

İsrail can almaya devam ediyor

H. Merkezi: Filistin Batı Şeria'da süren yoğun çatışmada Filistin Yerleşim Bakanı Ziad Ebu Ayn, İsraili askerinin göğsüne dipçikle vurması sonucu hayatını kaybetti.

İsrail Devleti'nin Filistin topraklarında yürüttüğü politika sonucu, yıllardır aralıklı olarak devam eden çatışmalar yeniden yoğunlaşmıştı. İsrail'i protesto amaçlı başlayan çatışmalarda ise Filistin Yerleşim Bakanı Ziad Ebu Ayn'ın İsrail askerleri ile girdiği tartışmada İsrail askeri tarafından aldığı dipçik darbesi ile yere düştü. Kalp hastası olan Ziad olay yerinde kalp krizi geçirirken hastanede yaşamını yitirdi.

Olay üzerine Türkiye Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu "Bu olaya üzüntü duyuyoruz" açıklaması yaparken İsrail ile girdiği işbirliği ve Türkiye'de kendi asker ve polisleri tarafından öldürülen halkı görmezden gelme çelişmesini doğrulamış oluyor.

Suriye krizi için Moskova planı!

H. Merkezi: IŞİD'in Kobanê'de ve Irak'ta almış olduğu darbelerle Suriye merkezi olmak üzere yoğunluğunu Rakka'ya kadar çekmesi üzerine Suriye'nin ve bölge ülkelerinin IŞİD politikalarında bir dizi değişimler yaşanmaya başladı.

Özellikle ABD'nin IŞİD'in Irak'a geçiş yapması ile birlikte bölge ülkelerinin ABD'yi strateji noktasında sı-

kıştırması ciddi tartışmaları beraberinde getirmektedir. Bu durum Suriye'nin geleceği noktasında bir dizi tartışmalara neden olmaktadır.

Lübnan'da yayımlanan es-Sefir gazetesi, Rusya'nın Suriye içindeki ve dışındaki muhalif gruplarla yaptığı temaslara bir siyasi çözüm modeli oluşturmaya yönelik olduğunu belirtti. Hazırlanan çözüm planının ayrıntılarını görüşmek üzere Moskova'ya gideceğini belirten gazete, çözüm planının Rusya ve İran tarafın-

dan ortaklaşa hazırlayacağını belirtti.

Es-Sefir'in haberine göre Şam'la koordineli olarak hazırlanan yeni çözüm planı çerçevesinde Suriye Cumhurbaşkanı bazı yetkilerinin kısıtlanmasını kabul edecek ve önce Moskova'da ardından da Şam'da muhaliflerle görüşmeler başlatacak. Gerçekleştirilecek toplantıya Ulusal Koalisyon Ulusal Koordinasyon Kurulu Halkın İradesi Partisi ve IŞİD'le ilgili olmayan diğer muhalif gruplarla PYD'nin de katılımı planlanıyor.

Yasak kırıldı!

İstanbul: Basın emekçileri 12 Aralık günü Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi önünde basın açıklaması yaparak tutsaklara yönelik yayın yasağını protesto etti. Eylemde basın açıklamasını **Sevil Doğan** yaptı.

İçeride tutsakların kapı dövme ve slogan atma eylemlerinin, suç duyurularının; dışarıda özgür basın eylemlerinin sonuç vermeye başladığını aktaran Doğan, başta Bakırköy, Kırkkale, Tekirdağ, Kandıra ve Sincan kadın hapishaneleri olmak üzere birçok hapishane yönetimi ile yapılan

görüşmeler sonucunda, yayınların içeriye tekrar alınabileceği açıklamasında bulundu.

Açıklamanın ardından haftalardır süren yayın yasağı eylemlerine elde edilen kazanım nedeniyle ara verildiği ancak sürecin takipçisi olunacağı belirtildi.

Gözümüz-kulağımız hala hapishanelerde!

Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün 10 Kasım 2014 tarihli 172740 sayı numaralı emriyle tutsaklara posta yoluyla ya da ziyaretçiler tarafından getirilen gazete, dergi, kitap vb. gibi siyasi yayınlara "yasAK" getirilmiştir.

Devletin, kendisine muhalif olan, tehdit oluşturan tüm kesimleri cezalandırmak için uyguladığı baskı politikalarına eklediği bu keyfi uygulamayla tecrit ve tretim yoğunlaştırmak istediği açıktır. Hapishanelerde tecrit altında tutulan tutsakların yalnızlaştırılması, dışarıyla bağlarının kesilmesi ve mücadelelerinin geriletilmesi bu saldırının önemli bir ayağını oluşturmaktadır.

Baskı ve yasAKlara izin vermeyeceğiz!

19-22 Aralık direnişinin yıldönümü arifesinde gündeme getirilen saldırıya karşı içeride devrimci tutsakların dışarıda devrimci ve sosyalist basının eş güdümlü olarak başlattığı mücadele kazanımlara yol açmış, saldırı geri püskürtülmüştür. Tecride karşı tutsakların mücadelesine/direnişine engel olunmadığı gibi, bugün de tutsakların "suyumuz, ekmeğimiz" diye nitelendirdiği yayınlarımızın içeriye girmesine engel olunamadı/olunamayacaktır. İçeride tutsakların kapı dövme

ve slogan atma eylemleri, suç duyuruları; dışarıda ise devrimci sosyalist basın kurumlarının geliştirdiği eylemli süreç saldırının geriletilmesinde belirleyici olmuş, sonuç vermiştir. **Barikat**, Demokratik Modernite, **Halkın Günlüğü**, Halkın Sesi, **Kaldıraç**, Kızıl Bayrak, **Meydan**, Mücadele Birliği, **Özgür Gelecek**, Özgür Halk, **Proleter Devrimci Duruş**, Siyaset, **Türkiye Gerçeği** ve Yarın gibi devrimci-demokrat, sosyalist kurumlar biraraya gelerek yapılan eylemlerle devrimci dayanışmayı büyütmüş, saldırıya karşı tutsakların sesini alanlara, hapishane önlerine taşımışlardır.

Başta Bakırköy, Kırkkale, Tekirdağ, Kandıra ve Sincan kadın hapishaneleri olmak üzere birçok hapishane yönetimi ile yapılan görüşmeler ve yapılan eylemler sonucunda, yayınların içeriye tekrar alınması sağlanmıştır. Tüm bu gelişmeler hem tutsakların hem de devrimci sosyalist basının ortak mücadelesiyle mümkün olmuştur. Verilen mücadele sonucunda devlet her ne kadar geri adım atsa da, 10 Kasım 2014 tarihli emir geri çekilmemiştir. Geçmişten bu güne devletin kimliksizleştirmeye çalıştığı tutsaklara her daim uyguladığı/dayattığı bir politika olmakla beraber 17/25 Aralık

Yayın yasağı içeride devrimci tutsakların dışarıda devrimci ve sosyalist basının eş güdümlü olarak başlattığı mücadele kazanımlara yol açmış, saldırı geri püskürtülmüştür.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Ali Yılmaz (Enver Üçgen): Bingöl Kiğı doğumlu olan Ali Yılmaz, İstanbul'da işçilik yaptığı süreçte Proletarya Partisi ile tanışır. İstanbul Anadolu yakasında bir fabrikanın örgütlenme komitesinde görev almaya başlayan Yılmaz, çeşitli DKÖ'lerin örgütlenme çalışmalarında da bulunur. Bu süreçte Devrimci Hozatlılar Kültür Derneği'nde

çalışan Yılmaz, derneğin başkanlığını da yapar. Daha sonra İstanbul gerilla komutanı olarak görev sürdüren Yılmaz, İbrahim Kaypakkaya'nın katledilmesinde rol oynayan sıkıyönetim savcısı Yaşar Değerli'nin arabasına bomba konulması eylemi de dâhil birçok askeri pratiğe imza atar. 1978 yılında Gülsuyu'nda bir evde kendi ürettiği bombanın kaza sonucu patlaması ile yaralanarak dü-

şmanın eline geçen Yılmaz, işkencelerle katledilir. Katledildiğinde Proletarya Partisi'nin üyesidir.

Mustafa Şişman: Şehit düştüğünde Proletarya Partisi'nin ileri sempati-zanı olan Şişman aslen Sivas doğumludur. Proletarya Partisi tarafından yürütülen "MHP-ÜGD kapatılsın, kontrgerilla dağıtılsın" kampanyası çerçevesinde afişleme yapıldığı sırada, İstanbul Top-

"Devrimci basın ve tutsaklar susturulamadı!"

Merhabalar,

Adalet Bakanlığı Cezaevi Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü'nün hapishanelere gönderdiği 10.12.2014 tarihli genelgesi ile süreli yayınlara yasak getirildi. Tutsakların gazete ve dergileri para ile satın almaları dayatılıyor.

2005'ten bu yana yürürlükte olan Ceza İnfaz Kanunu'nda yer alan 62/1 yine uygulanmaya kalkışılıyor. Söz konusu genelgenin gerekçesi ise şöyle: "Devrimci tutsakların basın yoluyla örgütlerden haber aldıkları, bu yollardan iletişimlerini sürdürdükleri için de örgütlerden kopmalarda azalmalar gözlemlenmiştir." Yani tredmançılar, kendi aralarında yaptıkları muhasebe ile devrimci iradenin teslim alınmazlığını bir kez daha itiraf ediyorlar. Kitaplarımıza, dergilerimize yönelik bu saldırılarla hapishanelerdeki tecridin daha da artırılması amaçlanmaktadır.

19 Aralık'ın devamı olan bu genelgeyi kabul etmiyoruz!

Yayınlarımıza yönelik saldırılarla daha önce de karşılaştık. Bu saldırıları her seferinde boşa çıkarttık. Tıpkı 12 Eylül'ün ezilenler ve emekçilerin nezdinde bir hükmü kalmadığının Gezi'de Kobanê'de halkların birleşik gücüyle gösterildiği gibi. 19-22 Aralık 2000 saldırılarının devrimci tutsakların örgütlü mücadelesi ile hükümsüz kılındığı gibi. Devrimci tutsakların tüm yaşamını F tipleştirilmenin en büyük saldırısı olan hücrelere, tecrit-tredman sistemine, infaz yakmalara, kamera saldırılarına, uzman işkenceci kadrolarına boyun eğmediği gibi.

Devrimci basının, kitaplarımızın hapishanelere hiç alınmadığı yıllarda da teslim olmadık. Devrimci basın da, tutsaklar da susturulamadı. Şimdi de teslim olmayacağız.

Bugün bizlere yapılan bu saldırı resmi ve sivil katillere yasal koruma zırhı getiren, tüm toplumu terörize etmeyi amaçlayan "Güvenlik Paketi'nin" hapishanelerdeki devamıdır. İçeride dışarıda bu saldırıları boşa çıkartacağız.

Onlar, tarih boyunca düşünceye pranga vurmaya kalkışanların, kitap yakanların, devrimci basına sansür uygulayanların mirasçılığını yaptılar. Bizler ise; Muzaffer İlhan Erdostların, Musa Anterlerin, Hrant Dinklerin, Suzan Zenginlerin, Deniz Fıratların, Kadri Bağduların mirasçılarıyız.

Bizi biz yapan, bu güzel insanlardır. Bizi biz yapan; örgütlü irademizdir, kolektif bilincimizdir. Bunlara saldırmaya yeltenenler her zaman hak ettikleri cevabı alacaklardır. Hücreler, "ceza"lar, yasaklar bunu engelleyemez. Gazetelerimizi, dergilerimizi, kitaplarımızı teslim etmeyeceğiz. Onlarsa tarihin kayıtlarına bir kez daha yenildiler diye yazılacaklar.

Baskılar bizi yıldıramaz!

Devrimci irade teslim alınmaz!

Ankara Kadın Kapalı Hapishanesi TKP/ML, MLKP, MKP dava tutsakları

Yolsuzluklar diyarı “Yeni Türkiye”nin dibe yolculuğu!

Geçtiğimiz yıl bu günlerdi. Gezi İsyanı ile bir anda kitlelerin elinde alazlanan ateşin AKP’de deprem etkisi yaratmasının ardından 17–25 Aralık yolsuzluk operasyonları ve devamında yayımlanan telefon dinleme kayıtları ile birlikte sistemin sarsıntıları yeniden depremlere dönüşmüş, sokaklar AKP politikalarının yoksulluğa mahkûm ederek açıklıkla terbiye ettiği binlerin öfkesiyle tutuşmuştu.

Aradan geçen bir yılda ise, gündün güne yoksullaşan emekçi sınıfların yaşamı; kaynağında TC devleti olan onlarca gelişmeyle sınanmıştır/sınanmaya devam etmektedir. Bir yandan Ortadoğu’da süren savaşa taraf olarak İŞİD, El Nusra gibi çetelere kol kanat veren TC devleti; diğer yandan ise ülke içerisinde uyguladığı bir dizi faşist politikayla kitleleri kuşatmakta, hatta “sansürlere, yasaklar, güvenlik paketleri” sarmalında ülkeyi büyük-tek bir hapishaneye çevirmeye çalışmaktadır.

AKP’nin özellikle son süreçte kaç-ak Saray ile birlikte tepe noktasına ulaşan yolsuzlukları ve faşist politikaları ile halka yönelen yanının kamuoyunda da ciddi oranda deşifre olması bir yana, egemenlerin kendi verileri, istatistikleri ile de bu gerçek görülmektedir. İktisadi krizin gündün güne yoksulluğa mahkûm ettiği milyonları “Kriz bizi teğet geçti”, “Büyüyen Türkiye ekonomisi”, “Ortadoğu’nun model ülkesi” söylemleri ile uyutan AKP’nin yalan perdesi artık yırtılmıştır.

Son olarak açıklanan TÜİK’in Gayri Safi Yurtiçi Hâsıla (GSYH) endeksi bu noktada ciddi verilerle doludur. Açıklanan rakamlara göre, Türkiye’nin 3. çeyrekte büyüme oranı % 2,9 olan beklentilerin çok altında bir rakamla % 1,7 gelmiştir. Açıklanan rakamlar ile Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın 12 yıllık hükümetleri boyunca istikrar vurgusu üzerinden en temel propaganda malzemesi olan “Büyüyen Türkiye” söyleminin de tuzla buz olduğu ve ekonomide dibe gidişin yolu görüldüğü artık net bir gerçekliktir.

Emperyalizm Türkiye’yi dibe sürüklüyor

Büyüme oranlarındaki düşüş, geçtiğimiz yıllardan beri hükümetin çokça tartıştığı ve özellikle Amerikan Merkez Bankası (FED) Başkanı **Janet Yellen**’in 2015 bütçesi ile ilgili olarak yaptığı açıklamadaki tahvil alımlarını yavaşlatarak durdurma yönelimine paralel olarak TC egemenlerinin son süreçte daha da kaygılandığı bir mesele olarak karşımıza çıkmaktadır.

Zira Amerikan ekonomisinin 2008 krizinin etkilerinin yoğun hissedildiği

dönemlerinde; krizin yaralarını sarmak adına batık şirketlerin tahvilini FED’in alması ile birlikte sıcak para akışının Türkiye gibi ülkelere yönelmesinin ardından gelinen aşamada, tahvil alımlarının durması ile faiz oranları yükselecek ve bu da sıcak para akışını yeniden çıktığı kaynağa yöneltecektir. Bu anlamda sürece dair riskler, FED tarafından hazırlanan “Kırılganlık Raporu”nda da ortaya konulmuş ve Türkiye’nin liste başı olduğu 11 ülkenin topun ağzında olduğunun altı çizilmiştir.

Gelinen aşamada ise, açıklanan rakamlar AKP’nin 2009’da % 7’leri geçen büyüme oranlarının balondan niteliğini açığa çıkarmıştır. Rakamlarla açığa çıkan AKP resmi, cari açıklık başı belaya giren, Ortadoğu’daki emperyalist yönelimlerdeki ortaklığı ile siyasal istikrar sorunu çeken bir AKP gerçekliğidir ki, süreci açığa çıkartan veriler TC’nin yarı-sömürge niteliğinden bağımsız değildir.

“Yeni” Türkiye’nin ekonomi balonu patlıyor

TÜİK’in açıkladığı rakamlara göre, 2014 yılı 3. çeyreğinde büyüme oranı beklentinin çok altında; % 1,7 şeklinde olmuştur. Ki burada altı çizilmesi gereken yön, 2014 yılının ilk iki çeyreğinde de rakamların beklentinin altında (1. çeyrek: 4,8 ve 2. çeyrek 2,2) geldiğidir. Büyüme hızı da bu temelde küçülmüş ve 1. çeyrekte ülke ekonomisi % 7,1; 2. çeyrekte ise % 4,3 küçülmüştür. Yani yılın ilk dokuz ayında Türkiye ekonomisinin AKP karnesi % 3,6 daralma şeklindedir.

Üstte verdiğimiz rakamların somut karşılığına dönersek eğer, çok daha vahim bir tablo karşımıza çıkmaktadır. AKP’nin 2014 başında verdiği % 4 büyüme sözünün tutmayacağı, rakamlarla açığa çıkmıştır. Açıklanan rakamlara göre var olan % 1,7’lik büyümenin ise % 8’i hane halkının harcamalarından oluşurken, bunun yaklaşık 5 katı harcama devle-

tin “kamu harcaması” adı altında yaptığı harcamalardır. Bu harcamaların ne olduğu ise emekçi yığınlarca bilinmektedir. Milyarlarca liraya mal olan kaç-AK Saraylar’ı finanse etmek için kullanılan bu paralar; halkın üzerine Kobanê’de, T. Kürdistanı’nda bombamermi olarak yağmaktadır.

Ayakkabı kutularına doldurulan milyonlarca liradan ülkemiz emekçileri pay alamazken, dağılımı bile başlı başına adaletsiz olan kişi başına gelirden ise 500 dolarlık bir gerileme yaşanmaktadır. Dolar son 3 ayın en yüksek seviyesine ulaşırken; paranın alım gücü düşmekte, fiyatlar ise sürekli olarak artmaktadır.

Ülke sanayisi de gerileme yaşamakta ve sanayi gelirleri son bir ayda % 1,7 azalmaktadır. Bu da hem işçi istihdamı koşullarının azalacağı hem de çalışma yaşamında taşeronlaşma, esnek çalışma gibi bir dizi kölelik koşulunun işçi ve emekçilere daha da artan şekilde dayatılacağı anlamına

gelmektedir. Yani TÜİK rakamları; önümüzdeki 2015 yılının daha şimdiden yeni Soma facialarına, yeni Torunlar Center katliamlarına gebe olduğu şeklinde okunmalıdır.

Tablonun karanlık yüzünde ise, yaşanan kriz ve AKP’nin Ortadoğu yöneliminin de etkisiyle düştüğü yerde; ülke ekonomisi her geçen gün daha da çukurun dibine sürüklenirken faturanın ise yine emekçilere kesileceği, sistemin genel karakteristiğidir.

Sistemin aşıl topuğuna vurmak...

Açıklanan rakamlar AKP’nin dibe doğru seyrinin göstergesiye yakınlaşan ekonomik krizin etkileri ise; artan fiyatlar, yoksulluk ve sömürü koşullarının koyulaşması şeklinde karşılık bulmaktadır. Bu anlamda işçi güvenliğinden yoksun koşullarda çalıştırılan 1400’den fazla işçinin katledildiği 2014 yılının ardından, 2015 yılının daha da kötü geçeceği egemenlerce de dillendirilmektedir.

Ki egemenler yıllardır bu verili koşulları, bir dizi yasa ile üretmişlerdir. Bir yandan torba yasalarla taşeron ve işçi güvenliğinden yoksun çalışma, piyasaların genel ilkesi haline gelirken; diğer yandan ise Sendikalar Yasası ve baraj uygulamaları ile sınıfın öz örgütlülükleri hedef tahtasına oturtulmaktadır.

Son günlerde tartışılan asgari ücret sorunu da bu gerçeklik ve koşullardan bağımsız değildir. Yaklaşık olarak 40 milyon insanın doğrudan hayatını belirlemek anlamına gelen asgari ücretin “% 3+3 zam” şeklinde 2015 bütçesinden pay ayrılması, sistemin 2015 yılına dair beklentilerinin nasıl olduğunun da göstergesidir.

Bu anlamda, AKP’nin ekonomiyi dibe doğru sürüklediği bir dönemde artacak olan yoksulluk ve ekonomik kriz koşullarında, emekçilerin yaşamlarının daha da kötüye gideceği net bir gerçekliktir. Ülke ekonomisinin bu seyri, geniş emekçi yığınlarının önümüzdeki dönemde öfke patlamalarının, direniş ve grevlerinin artacağını da göstermektedir. Ki özellikle DDSB tarafından sürdürülen “**Birleş-örgütlen asgari yaşama diren**” kampanyası da burada anlam kazanmaktadır.

Sistemin aşıl topuğunu temsil eden bu kriz gerçekliği, önümüzdeki sürecin temel rengi olacaktır. Bu noktadan ve emekçi yığınların gerçek gündemlerinden doğru kurulacak bir birleştiricilik, kuşkusuzdur ki, sistemin krizini derinleştirerek ölümünü yaklaştıran mücadele hattını açığa çıkartacaktır.

Son günlerde tartışılan asgari ücret sorunu da bu gerçeklik ve koşullardan bağımsız değildir. Yaklaşık olarak 40 milyon insanın doğrudan hayatını belirlemek anlamına gelen asgari ücretin “% 3+3 zam” şeklinde 2015 bütçesinden pay ayrılması, sistemin 2015 yılına dair beklentilerinin nasıl olduğunun da göstergesidir.

Savaşın gülen yüzü: Çocuklar

Pirsûs: IŞİD'in Kobanê'ye saldırısı, yüz binlerce Kürdü yaşadıkları toprakları terk etmek zorunda bıraktı.

Savaşın en büyük mağdurları ise, her savaşta olduğu gibi kadınlar ve çocuklar. Pirsûs'ta Belediye tarafından kurulan çadır kentlerde binlerce çocuk bulunuyor. Yaşadıkları kenti, köyü ve evlerini terk etmek zorunda bırakılan çocukların gözlerine hü-zün hâkim. Aynı dili konuştukları yeni bir yere geldikleri için mutlu olsalar da, Kobanê özelemleri hiç bitmiyor. Çadırların arasında en çok seslendirdikleri ezgi ise, "**Kobanê îro xemgîn e**" (Kobanê bugün hü-zünlüdür). Savaş mağduru Kobanêli çocuklar, çadır kentte oyun oynarken bile yabancı duruyor. Çadır kenti dolaşırken, hü-zünle bakan, o küçük elleriyle annelerine yardımcı olan, savaşın dehşeti yüzlerine yansıyan çocuklarla karşılaşıyorsunuz.

Savaşın mağduru olan çocuklar için gönderilen oyuncaklar, yalnız başına yaşadıkları psikolojiyi üstlerinden atmaya yetmiyor. Bunun farkında olan gönüllüler çocuklarla etkinlikler yaparak birkaç saat bile olsa kötü anılarını unutturmak için çadır kentlerde ve sınır direnişinin olduğu köylerde "oyun alanları" oluşturarak onlarla zaman geçiriyor. Çocuklar için etkinlikler yapmak üzere İstanbul'dan gelen tiyatro sanatçısı **Firuze Engin** ile yaptıkları çalışmalar üzerine bir röportaj gerçekleştirdik.

Özgür Gelecek: Sizi buraya getiren ne oldu ve buraya geldikten sonra neler hissettiniz?

Firuze Engin: Buraya gelmemin iki nedeni var. Bunlardan birincisi, haklı olanın yanında durmak. Direnenlere destek olmak için geldim. İkincisi, savaş mağduru çocuklar. Yalnızca Kobanê'den gelen çocuklar değil, sınırın bu tarafında olan ve savaştan etkilenen Pirsûslu çocuklar için buradayım.

3-12 yaş arası çocuklarla el işi çalışmaları, drama çalışmaları, boyama çalışmaları yapıyoruz. Bu çalışmalar birkaç günlük süreçte yapılacak, burada yaşadıkları süreçte yaşadıkları şey için rehabilite edici değil. Ama en azından günde birkaç saat olsun zevkli zaman geçirmelerini istiyorum ve güzel zaman geçiriyor gibi gözüküyorlar. En az günde birkaç saat etraflarında olan biten şeyleri bir anlığına unutup çocuk olduklarını hatırlayıp oyun oynadıkları, resim yaptıkları zaman geçiriyorlar ve ben de çok mutlu oluyorum. Fakat aynı dili konuşmuyoruz onlarla, o yüzden çok az kelimeyle iletişime geçiyoruz. Ama Pirsûslu ve Kobanêli çocuklar genellikle çok oyunbazlar. Eğlenmeyi çok seviyorlar ve sizi anlamaya çok gayret ediyorlar.

Ben de onları anlamaya gayret ediyorum. Karşılıklı aslında, ne Türkçe ne Kürtçe, başka bir dili olmayan beden dilimizi kullandığımız bir ortak yol buluyoruz. Ve burada olduğum için çok mutluyum.

- Kobanê'de süren savaş hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

- Buradaki savaş aslında bir direniş, bir toprak mücadelesi. Toprakları için savaşan insanlar çok haklılar. Buradaki aileler orada bahçelerini, evlerini, hayvanlarını bırakıp gelmişler. Bazıları dostlarını bırakıp gelmiş. Ve çocukların hepsi de bu durumun farkında, bunun üzüntüsünü ve kaygısını taşıyorlar. Ama benim burada olduğum süre içerisinde çocuklardan aldığım hep umut oldu, çocuklarda çok güçlü bir kudret var. Çünkü sohbet ettiğiniz zaman Kobanê'den bahsederlerken ya da şu anki durumdan bahsederken çok inançlılar. Savaşın sonuçlarının onlar için asla kötü olmayacağını düşünüyorlar ve evlerine geri dönmek istiyorlar, döneceklerine inanıyorlar. Tanıştığım bir çocuğun anlattıklarını anlattıysam daha da netleşir aslında.

Savaşta umudu diri tutanlar...

Minik bir köpeği varmış. Babası o çok küçükken almış. Köpek büyümüş. Köpeğinin şu anda kocaman olduğunu söyledi. Ve onlar annesiyle birlikte Pirsûs'a gelirken babası da onlara eşlik ediyormuş ve köpek onlarla sınıra kadar birlikte gelmiş ve o da sınırdan geçirmeye çalışmış köpeğini ama asker engellemiş. Ve dedi ki "*Köpeğim orada kaldı. Ama neyse ki savaş bitecek az kaldı ve ben gidip köpeğimi göreceğim orada*". Bu hem çok duygulandırıyor insanı hem de bazen biz yetişkinler umutsuz olabiliyoruz, kaygılanabiliyoruz ve ne zaman çocuklarla sohbet etsem savaşla ilgili "kötü hiçbir şey olmayacak" diyerek bana çok fazla güç veriyorlar. Biraz da çocuklar sayesinde burada kendimi daha iyi hissediyorum. İstanbul'da, haber veya internetten takip etmekten çok daha iyi, burada haberleri çocuklardan almak.

- Pirsûs merkezde de çalışmalarınız oldu. Orada yaptığınız çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz?

- Pirsûs'a on gün önce geldik. İlk 5 günü tamamıyla orada geçirdik. Orada 5 çadır kentte, her gün bir kente giderek çocuklarla 38 kişilik gönüllü grubumuzla birlikte kaldık. Aramızda pandomimci arkadaşımız vardı. O da kukla oynatıyordu. Jonklorluk yapan bir arkadaşımız vardı. Yani tüm gönüllülerle gösteriler yaptık. Onlar izlediler hem de oyun oynattık onlara, birlikte oynayarak.

Bazı çadır kentler çok kalabalıktı. Çocuk nüfusu bini bulan çadır kentler var burada. Tabii bin çocukla aynı anda etkinlik yapmak çok zor ama çok keyifli, çünkü kendi kendilerine de oynayacak imkân bulamıyorlar. Ve bir oyun alanı yarattığımızda enerjileri çok yükseliyor. Diğer bütün arkadaşım için de aynı şeyleri söyleyebilirim. Buradan hiç geri dönmek istemiyoruz. Bu-

rada kalıp çocuklarla ilgilenmeye devam etmek istiyoruz. Ama hepimizin de geldiği şehirlerde başka yaşamları var. Arkadaşların birçoğu şehirlere geri döndüler. Çoğu da tekrar buraya gelip, burada gönüllü çalışmalara katılmak istiyor.

- Savaştan kaçıp gelen ailelerin çocukları ve sınırın bu tarafında yaşayan çocuklar için yaptığınız çalışmaların süreklilişmesi anlamında bir düşünceniz var mı?

- Burada çocuklar için çalışacak ve uzun süre kalacak gönüllüye çok ihtiyaç var. Özellikle bu gönüllülerin profesyonel olmasına ihtiyaç var. Elbette ki bütün çocuklar savaşın ne olduğunun farkındalar, sınır ötesinde nasıl bir şey yaşandığının çok farkındalar. Kobanê'den gelen çocukların birçoğunun babası orada savaşta ya da başka akrabaları. Ve bazen çok kötü haberler geliyor buraya, onlar da en az yetişkinler kadar üzülmüyorlar hatta daha fazla üzülmüyorlar.

Tabii rehabilitasyon dediğimiz şey bu kadar kolay değil. Birkaç günle, birkaç ayla olacak bir şey değil ama burada yetişkinler de çocuklarla sağlıklı biçimde ilgilenmek psikolojiye sahip olmadığı için dışarıdan gelen; sadece çocuklar için, onlarla ilgilenmek gönüllüye çok ihtiyaç var. Ve bir gün bile yapılan çalışma sonucunu buluyor. Çocukların çok yüksek bir enerjisi var. Ve burada bütün çocuklar; hem Pirsûs'ta yaşayan hem de Kobanê'den gelmiş çocuklar, Kobanê'den bahsediyorlar. Her gün Kobanê'yi anıyorlar. Kobanê ile ilgili şarkılar söylüyorlar.

Çocukları seven herkes mutlaka bugünlerde Pirsûs'a uğramalı.

Orada ne olup bittiğini çok merak ediyorlar. En az yetişkinler kadar. Oradan gelen haberlerden çok etkileniyorlar ve bazen çok üzülmüyorlar. Ama bunları dışarıya vurmayı çok iyi bilmiyorlar aslında. Onların bütün bu duygularını iyi veya kötü duygularını dışarıya vurmalarına yardımcı olacak, onlarla ilgilenen yetişkinlere ihtiyaç var burada. O yüzden çocukları seven herkes mutlaka bugünlerde Pirsûs'a uğramalı.

Çocukların çok yüksek bir enerjisi var. Ve burada bütün çocuklar; hem Pirsûs'ta yaşayan hem de Kobanê'den gelmiş çocuklar, Kobanê'den bahsediyorlar. Her gün Kobanê'yi anıyorlar. Kobanê ile ilgili şarkılar söylüyorlar.

İzmir Gezi Davası'nda 8 beraat!

İstanbul: İzmir'de Gezi İsyanı sürecindeki eylemlere katıldıkları gerekçesi ile gözaltına alınarak tutuklanan ve 6 ay tutuklu kalan gazetemiz muhabiri **İzzet Uysal** ve okurlarımız **İbrahim Kaya, Elif Kaya, Ozan Adıyaman, Vedat Yeler, Kubilay İyit ve Orhan Öztürker**'lerin yargılandığı davada beraat kararı çıktı.

İzmir 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde süren davada 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa Muhalefet suçlaması için suç unsurlarının oluşmadığına hükmeden hâkim heyeti, diğer suçlamalarla ilgili olarak da delil yeterliliği olduğunu kaydetti.

Mehmet Canpolat serbest bırakılsın

İstanbul: İHD'nin hasta tutsaklar için başlatmış olduğu F oturumu 144. haftayı geride bıraktı. Bu haftaki eylemde, 18 yıldır hapisanede tutulan ağır hasta tutsak **Mehmet Canpolat**'ın tahliyesi istendi. İHD üyesi **Hepgül Eğribel**; Canpolat'ın hapisane koşulları nedeniyle, kaçılmaz olarak, sağlığını kaybettiğini belirtti.

Eylemde Canpolat'ın kızı **Berivan Canpolat** da bir konuşma yaparak duygu ve düşüncelerini paylaştı. Kitleyi etkileyen bir konuşma yapan Berivan Canpolat, babasının birçok kez doktora görüldüğünü fakat doktorların sadece ağrı kesici vererek yeniden hapisaneye gönderildiğini belirtti. Canpolat, babasının refakatçisi olma hakkının dahi kısıtlanarak engellediğini belirtti.

AKP hükümeti nasıl bir toplum oluşturmak istediğini göstermede önemli bir veri olabilecek bir Eğitim Şurası düzenledi. IŞİD ve AKP arasındaki benzerlikleri, nüansları ve bu ikisinin aynı gerici doğurganlığın evlatları olduğunu göstermesi açısından "Dini Eğitim Şurası"na dönüşen bu şuramın Türkiye'deki gelecek 4 yıllık eğitim politikalarına yön verecek olması onu daha önemli kılıyor. Burada alınan kararlar ve bu gündeme getirilen ama henüz kabulünü sağlayacak bir düzeyde gericileşmenin sağlanmaması nedeniyle şimdilik ertelenen "karma eğitime son verilmesi" gibi tartışmalardan çıkan sonuçların bazıları şunlar:

* Daha önce ilkököl 4. sınıfta başlanan dini eğitime artık ana okuldan itibaren başlanması. İlkokul 1-2-3 ve 4 sınıflara Sünni inanca uygun din dersleri zorunlu olarak verilmesi.

* Liselerdeki 1 saatlik zorunlu din dersinin 2 saate çıkarılması.

* Kutlu Doğum Haftası belirli gün ve haftalar içine alınıp; bugünlerdeki resmi tatil veya özel günün anlam ve önemine atfen anma, kutlama, konferans vb etkinliklerin düzenlenmesine dâhil edilmesi.

* Farsça'nın imam hatiplerde seçmeli, Osmanlıca'nın Anadolu imam hatip liselerinde zorunlu ders olarak okutulması.

* İlahiyat fakültesi mezunlarının herhangi bir pedagojik eğitimi olmasa

Şeyh Bedreddin mezarı başında anıldı

İstanbul: Hacı Bektaş Veli Derneği, Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği, **Topçu Baba Derneği** ve Yalınca Sultan Kültür Tanıtma Yaşatma Türbe Onarma Derneği, 1418'de Serez'de idam edilen ve 1961'de naaşı, Çemberlitaş'ta bulunan 2. Mahmud Türbesi'ne nakledilen **Şeyh Bedreddin**'in mezarı başındaydılar. Anma, Şeyh Bedreddin'in egemenler tarafından zulüm, işkence ve infazlarla karşılandığı fakat seslerinin yüzyıllar içinde milyonlara ulaştığı sözleri ile başladı.

Yapılan konuşmalarda "**Şeyh Bedrettin'in mezarı Alevi katliamcısı olan 2. Mahmud'un Türbesi'nde bulunmaktadır. Bu da ayrı bir zulüm ve asimilasyondur**" denildi.

Dini Eğitim Şûrası yapıldı

bile ilköğretim ve orta öğretimde din derslerine ve imam hatip liselerinde meslek derslerine girebilmeleri.

* Otelcilik ve Turizm meslek lisesindeki "alkollü içki ve kokteyl hazırlama" dersinin kaldırılması, öğrencilerin alkollü içki servisi yapılan ya da alkollü içecek hazırlanan bölümlerde staj yapmalarının yasaklanması.

* İlkokullardaki trafik güvenliği ve insan hakları yurttaşlık ve demokrasi derslerinin kaldırılması. Bu derslerine din dersleri konulmuş oluyor.

* Görsel sanatlar dersinde hat, ebru, tezhip ve minyatür ile Türk müziğine ağırlık verilmesi.

Eğitim sisteminin; öğrenciyi/bireyi sorgulayan, araştıran, geliştiren bir birey olmaktan çok biat eden, dindar ve kindar bir neslin üyesi olarak yetiştir-

mek için AKP eliyle 12 yıldır adım adım gericileştirildiğini pratikte görmektesiz. Bu adımların geleceğin ilk emareleri 26 ağustos 2013'te "Sıfırlayalım mı babacığım?"la bilinen Bilal Erdoğan'ın öncülüğünde yapılan Milli Eğitim bürokratları Ensar Vakfı İlim Yayma Cemiyeti, İlim Yayma Vakfı'nın katılımı ile gerçekleştirilen toplantıdan yansıyanlarla ortaya çıkmıştır. Bilal Erdoğan'ın karma eğitime karşı olduğunu ve imam hatiplerin toplam okullar içindeki yerlerinin artırılması başarılı öğrencilerin; teşvik, velilere promosyon vb. ile imam hatiplere kaydırılmasına kadar her konunun ele alındığı bu toplantıda basına yansıyan ses kayıtları, hep yapıldığı gibi, "şantaj-montaj" bildik yalanlamaları ile yalanlanmaya çalışılmıştı.

Pertek'te Erdal Eren anması

Dersim/Pertek: İdamının 34. yılında **Erdal Eren** yapılan kitlesel bir yürüyüşle **Pertek**'te anıldı. **EMEP**'in çağrısıyla biraraya gelinen eylem aralarında **YDG** ve **Partizan**'ın da bulunduğu birçok devrimci, demokrat kurum katıldı.

Pertek Belediye binası önüne gelen kitle, devrim şehitleri için saygı duruşunda bulundu. Daha sonra yapılan açıklamada Kobanê'de süren savaşa da değinildi ve Kobanê'de yaşamını yitiren gençlerle, Erdal Eren'in katledenlerin aynı güçler olduğu belirtildi. Anma, oturma eylemi ile sona erdi.

Bursa halkı: "Kömür solumak istemiyoruz"

Bursa: 13 Aralık günü Setbaşında toplanan kitle, Osmangazi'de bulunan Demirtaş Organize Sanayi'nde (DOSAB) yapımı planlanan termik santrale karşı yürüyüş gerçekleştirdi. **DOSAB Termik Santraline Hayır Platformu** tarafından gerçekleşen yürüyüş **Partizan** ve **DDSB** de katıldı.

Kitle "**Kömür solumak istemiyoruz**", "Termiğe inat yaşasın hayat", "**Bursa uyu-ma kentine sahip çık**" sloganlarıyla Heykel'e yürüdü. Burada yapılan açıklamada "**Santral, binlerce ton havayı kirletecek gaz ve yüz binlerce ton kül çıkaracak. Oluşacak asit yağmurları, topraklarımızın, suyumuzun, bahçedeki mahsulümüzün üzerine yağacak. Atalarımızdan kalan bu toprakları torunlarımıza bırakmak istiyoruz**" denildi.

"Şehitlerimizin devrettiği bayrağı asla yere düşürmeyeceğiz"

19-22 Aralık hapisaneler katliamının üzerinden 14 yıl geçti. Katliamda onlarca arkadaşımız şehit düştü, yüzlercesi yaralandı. F tipi tecrit sistemiyle devrimci tutsakların örgütsüzleştirilmesi ve teslim alınması amaçlanıyordu.

Bu aynı zamanda halka dönük saldırıların bir ön hazırlığıydı. Ancak devrimci tutsaklar, her türlü bedeli ödeyerek devrimci iradenin tes-

lim alınamayacağını göstermiştir.

Devletin katliamcı zihniyeti Soma'da, Roboski'de, Ermenek'te, Gezi'de, Kobanê serhıldanında da kendini göstermiştir. Ancak halkımız, bu zihniyete karşı Gezi-Kobanê isyanı-serhıldanında olduğu gibi güçlü bir mücadele ortaya koymuştur.

Bizler nerede olursak olalım devrimci irade ve kararlılıkla halkımızın kurtuluş mücadelesini za-

fere ulaştırana kadar şehitlerimiz gibi hiçbir bedeli ödemekten kaçınmayacağız.

Onların anılarına bağlı kalarak mücadele edecek ve bize devrettikleri bayrağı asla yere düşürmeyeceğiz. Şehitlerimizi mücadelemizin bitmeyen coşkusu ve kararlılığıyla anıyoruz, anıları önünde eğiliyoruz.

19 Aralık'ı hatırlayalım-unutturmayalım! **(Tutsak Partizanlar)**

Dindar nesil değil isyan eden gençlik olacağız!

Antalya'da toplanan 19. Milli Eğitim Şûrası'ndan; biz halk gençliği için daha fazla karanlık, ezberci, gerici ve bilimsel eğitimden uzak kararlar çıktı.

Hükümet olduğu günden bu yana, halk gençliğine yönelik düşmanlığı elden bırakmayan, bunu her fırsatta dile getiren Erdoğan/AKP hükümetinin gölgesi altında geçen Milli Eğitim Şûrası'nda Milli Eğitim Bakanlığı'na tavsiye niteliğinde çıkan 200 kadar kararlar, hükümet düşmanlıkta ısrarlı olduğunu gösterdi.

Eğitimin daha fazla piyasaya açılması, özelleştirilmesi, ticarileştirilmesi ve özellikle meslek liselerinde yapılan değişikliklerle çocuk emeğinin sömürüsüne yönelik kapsamlı adımlar içeren 4+4+4 ile ilkokuldan, orta ve liseye kadar her şey bir anda alt üst edildi. İş başına gelen her hükümetin kafasına göre bir eğitim sistemi inşa ettiği, yeni sınav modelleri denediği ülkemizde, biz öğrenciler adeta birer deney tahtası haline getirildik. 4+4+4

ile, Bologna Projesinin üniversiteler dışında kalan alanlara uygulanmasını sağlamaya çalışan AKP hükümetinin daha fazla rant, daha fazla sömürüye yönelik attığı/atacağı adımlara paralel; düşünmeyen, sorgulamayan, itaat eden dindar bir nesil yetiştirmek için de harekete geçti.

4+4+4'ün en önemli adımlarından biri olan imam hatip liseleri, AKP hükümetinin bu hedefinde önemli bir işlev görüyor. İmam hatip liselerinin sayısı çığ gibi büyüdü ve son TEOG sistemi ile yüz binlerce öğrenci zorunlu bir şekilde bu liselere yönlendirildi. Liselerden ilkokullara kadar elinizi nereye atsanız bir AKP'liye denk gelebileceğiniz oranda kadrolaşan AKP; müfredatta matematik, fizik ve kimya derslerinden fazla din dersi koydu. Ama herhalde bu da yeterli gelmemiş olacak ki son şûra toplantısında da bu konuda yeni kararlar alındı.

Hazırlık aşamasından ihtisas komisyonlarına ve genel kurula kadar

anti-demokratik ve eğitim-öğretimin sorunları yerine Eğitim Bir-Sen ve AKP'nin ihtiyaçlarının konuşulup bize rağmen karara bağlandığı bir şûra daha bitmiş oldu. Şûrada öğretim programları ve haftalık ders çizelgeleri, öğretmen niteliğinin artırılması, eğitim yöneticilerinin niteliğinin artırılması ve okul güvenliği olmak üzere 4 başlık altında ihtisas komisyonları oluşturuldu.

Osmanlı Türkçesi'nin zorunlu ders olarak liselerde okutulması da benimsendi. Şûra; okullara turnike, dedektör getiren ÖGB/polis ve jandarmanın okula girmesinin önünü açan ve biz öğrencilerin sağlık ve emniyet bilgilerini okul yönetiminin bilgisine sunan her türlü anti-demokratik öneriyi kabul etti. Böylece biz öğrencileri potansiyel suçlu gördüğünü, bizi baskı altına alarak geleceğini garanti altına alabileceğini düşündü

Ama buradan bir kez daha ilan ediyoruz ki, tüm bu hesapları suya düşecek. Halk gençliğinin öfkelerini ve isyanını bastıramazsınız. Bizi yüksek duvarlarıyla tel örgüleriyle hapishaneye benzeyen okullara da kapatsanız, okul içinde karakol da kursanız, sisteminize olan isyanımız bitmeyecek. Çünkü sizin masa başında kararlar aldığınız, bizim geleceğimizdir. Gezi İsyanı'nda yaptığımız gibi geleceğimize sahip çıkacağız. Ethem, Ali İsmail, Mehmet, Medeni, Ahmet ve Abdullah'ın bize gösterdiği ve öğrettiği gibi direnişten ve mücadeleden vazgeçmeyeceğiz. Bu mücadelenin şimdilik bir durağı olarak tüm halk gençliğini 9. Konferansımıza davet ediyoruz

(İstanbul'dan bir YDG'li)

"Güvenlik paketlerinizi düşüreceğiz"

İstanbul: YDG, İHD İstanbul Şube binasında 9 Aralık günü polisin baskı, tehdit ve ajanlaştırma politikalarına karşı basın açıklaması gerçekleştirdi.

"**Baskı, tehdit, ajanlaştırma politikalarımız sökmeyecek, 'Güvenlik paketlerinizi' düşüreceğiz**" başlığıyla düzenlenen basın açıklamasını **Sevda Çongara** yaptı. Çongara, geçtiğimiz günlerde polisin iki YDG okurunu arayarak baskı ve tehdit oluşturmaya çalıştığını aktardı.

YDG'nin 9. Konferans çalışmalarının devam ettiğini belirten Çongara, polisin bu çalışmalarını engellemek için baskısını artırdığını vurguladı.

Ardından tehdit edilen YDG okurlarını **Soner Dobriç** ve **Fırat Öztürk**, söz alarak yaşadıkları süreci aktardılar. Açılım Hukuk Bürosu'ndan Av. **Kübra Gündüz** ise yaşananlara dair, "Polis özellikle baskıyı aileler üzerinden kurmaya çalışıyor. Polisin korkutma, baskı ve ajanlaştırma yönlü gayri resmi uygulamalarına karşı dikkatli olmak gerekiyor. Tutanağın tutulmadığı, işlemin yapılmadığı hiçbir fil kabul edilemez" diyerek geçmişte bu uygulama ile faili meçhul cinayetlerin yaşandığına dikkat çekti. Gündüz'ün gayri resmi uygulamaya karşı suç duyurusunda bulunacağını belirtmesinin ardından açıklama sona erdi.

YDG Konferans çalışmalarından...

Yeni Demokrat Gençlik'in 9.'sünü düzenleyeceği Konferans için birçok ilde çalışmalar devam ediyor; halk gençliği konferansa çağrılıyor.

İstanbul

YDG'nin 9. Konferans çalışmaları için 6 Aralık günü Başakşehir'e bağlı Şahintepe mahallesinde afiş çalışması yapıldı. 7 Aralık günü ise Taksim Galatasaray Lisesi önünde stant açıldı

Ankara

Ankara Üniversitesi: Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü Eğitim, Hukuk, Siyasal ve İletişim fakültelerinde konferans afişleri asıldı ve aynı zamanda konferans şiarının olduğu pankart İletişim Fakültesi'ne. Ayrıca Kobanê gündemli eğitim çalışması alındı.

İzmir

Ege Üniversitesi: 12 Aralık günü sabah saatlerinde Ege Üniversitesi'nde ilk olarak öğrencilerin yoğun olarak geçiş yaptığı yere "Paramaz, Arın, Kader Işığında Sınırsız Direnişi 9. Konferansımız'da Büyütelim" şiarlı pankart asıldı.

Ardından Konferans afişleri okulda ki reklam panolarına, Yabancı Diller

Yüksek Okulu ve Edebiyat Fakültesi içerisine yapıldı. Okulun duvarlarına Konferansa çağrı olarak "Arın Mirxan Işığında 9. Konferans'a", "Kader Ortakaya Işığında Haydi 9. Konferansa" gibi yazılımlar ve öğle arası 1 no'lu yemekhane önünde bildiri dağıtımı yapıldı. YDG dergisinden makale ve resimlerinin yer aldığı duvar gazetesi hazırlanarak Konferans gündemlerinin ele alındığı pano, Edebiyat Fakültesi içerisine asıldı. Ayrıca Ege Üniversitesi öğrencileri olarak 23 Aralık'ta yapılacak olan

24 Aralık 1997'de sivil faşistler tarafından katledilen Ali Serkan Eroğlu için anma eylemine çağrı yapıldı.

* **Menemen:** Menemen YDG konferansa hazırlık olarak afiş çalışması, yaygın bildiri ve yazılama yaptı. Menemen Endüstri Meslek Lisesi önünde bildiri dağıtımı yapılırken, derste olan öğrenciler bildiri istemeleri üzerine bildiri taş sarıp camdan içeri atıldı. Yine Menemen metro ve dershane çevresine afiş yapıldı.

Dersim

Dersim Üniversitesi'nde gazete ve dergimizi halk gençliğine ulaştırmak

adına düzenli olarak açılan YDG standı bu defa 9. Konferans için açıldı. Bildiri, kart vs. çeşitli materyaller kullanılarak iletişime geçilen öğrencilerle öne çıkan başlıklar üzerinden tartışmalar gerçekleştirildi. Ayrıca 14 Aralık Pazar günü Pertek'te gerçekleştirilen alt konferansa da çağrı yapıldı.

Pertek: 12 Aralık günü afişlerle Pertek merkez içerisindeki billboardlara afişleme yapılarak hem İstanbul'daki 9. Konferans'a hem de 14 Aralık'ta düzenlenen alt konferansa çağrı yapıldı.

Eskişehir

Yeni Demokrat Gençlik 9. Konferansı doğrultusunda Eskişehir Yeni Demokrat Gençlik, Anadolu Üniversitesi'nde bir stant çalışması gerçekleştirdi. Yapılan stant çalışmasında konferans çağrısı gerçekleştirilirken, liseli arkadaşların gelmesiyle stantta verimli tartışmalar yaşandı. Stant çalışması dışında okulun bazı fakültelerinde ve yemekhanede afiş çalışması gerçekleştirildi.

Antakya

Antakya ve Samandağ liseli YDG olarak konferans çalışmaları kapsamında Samandağ merkezde afiş çalışması yapıldı.

Mersin

Tarsus'ta afişleme çalışması yaptığımız mahallelerde halkın sıcak ve yakın ilgisi ile karşılaşıldı. Afişleri yapıştırırken sık sık mahalleli ve çocuklarla sohbet edip konferans ile ilgili bilgilendirme yapıldı.

Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No:19 13/403 Konak Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Osmangazi
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

“Kobanê direnişi, direnişimizdir!”

H. Merkezi: DİHA'nın yaptığı habere göre, 3 aya yakın bir süredir IŞİD çetelerinin saldırısı altında onurlu bir direniş veren YPG/J mücadelesine, enternasyonal dayanışma kapsamında ortak olan TKP/ML TİKKO savaşçıları; “Yalnızca savaşçı göndermek yeterli değil” dediler. TİKKO ile yapılan röportajı, haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayımlıyoruz.

“TKP/ML TİKKO savaşçısı **Agit Cem**, İbrahim Kaypakkaya'nın ardılları olarak üstlerine düşeni, Kobanê'de yerine getirdiklerini ifade etti. Cem, “Önümüzde duran enternasyonal bir görev olarak hem Türkiyeli devrimcilere hem de diğer uluslardan demokratik çevrelere, Kobanê direnişinde yerlerini alma çağrısında bulunuyoruz. Artık ‘Kürt halkının mücadelesini destekliyoruz’ demek yetmez. Gün halkların ortak mücadelesi için pratik adım atma günüdür, dedi”.

Kobanê direnişi, hemen hemen her halktan insanları direniş saflarında birleştirdi. Kobanê sokaklarında gezdiğinizde Yunanistan'dan Arjantin'e kadar birçok ülkeden gelerek, halkların kardeşliği ve Kobanê'nin özgürlüğü için DAİŞ çetecilerine karşı savaşan insanları görüyorsunuz. Dünyanın birçok halkından insanların yanı sıra Türkiye'deki devrimci ve sosyalist örgütler de Kobanê'de direniş mevzilerinde yer alarak, DAİŞ çetecilerinin saldırılarına karşı Kobanê halkıyla omuz omuza mücadele yürütüyor. Türkiye'den gelerek Kobanê'de DAİŞ çetecilerine karşı savaşanlar içerisinde Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) savaşçıları da yer alıyor. TKP/ML TİKKO savaşçılarından neden Kobanê'de olduklarını, Kobanê direnişinin ne anlama geldiğini ve Kobanê için yapılması gerekenlere ilişkin TKP/ML TİKKO savaşçısı Agit Cem, değerlendirmelerde bulundu.

“İbrahim'in ardılları olarak...”

Irak, Türkiye, İran ve Suriye rejimi tarafından Rojava'da Kürt halkına yönelik uygulanan yüzyıllık zulmün Suriye'de yaşanan iç savaşla birlikte farklı bir noktaya taşındığına dikkat çeken Agit Cem, “Nerede zulüm, baskı ve sömürü varsa orada ezilen halkın ayaklanması ve mücadele etmesi kaçınılmaz ve meşru bir tutumdur. Kürt ulusu yüz yıldır devam eden rejim ve iktidarların baskılarına karşı başkaldırdı ve kendi yaşam modelini inşa etme kararı aldı. Partimizin İbrahim Kaypakkaya'lardan devraldığı ideolojik politik bir hattı var. 70 yıllarda kimse Kürt ulusunun varlığından söz etmezken, İbrahim yoldaş Kürt ulusunun bağımsızlık hakkının olması gerektiğini söyleyerek, hem düşmana hem de Kürt ulusunun varlığını çarpıtan reformist,

“Dünyanın birçok farklı ulusundan insanlar yönünü Kobanê'ye çevirip, DAİŞ vahşetine karşı savaşırken, kendisine sosyalist, devrimci ve komünist diyenlerin burada olup biteni izlemesi, üç maymunu oynamaktan başka bir şey değildir. İşte bunun için Kobanê direnişi direnişimizdir, deyip Kobanê'ye geldik ve mücadele mevzilerindeki yerimizi aldık.”

revizyonist parti ve oluşumlara olması gerekeni söylemiştir. Biz de İbrahim ve yoldaşlarının ardılları olarak bugün üstümüze düşen sorumluluğu Kobanê'de savaşarak, yerine getiriyoruz“ dedi.

“Vicdanen bile kabul edilebilir bir durum değil”

Partilerinin aldığı karar doğrultusunda Kobanê'ye gelerek mücadele içerisinde yerini aldıklarını ifade eden Agit Cem, şu değerlendirmede bulundu: “Sonuçta bu katliam ve vahşete karşı mücadele etmemek; bırakalım devrimciliği, vicdanen bile kabul edilebilir bir durum değil. Dünyanın birçok farklı ulusundan insanlar yönünü Kobanê'ye çevirip, DAİŞ vahşetine karşı savaşırken, kendisine sosyalist, devrimci ve komünist diyenlerin burada olup biteni izlemesi, üç maymunu oynamaktan başka bir şey değildir. İşte bunun için Kobanê direnişi direnişimizdir, deyip Kobanê'ye geldik ve mücadele mevzilerindeki yerimizi aldık.”

“Anlatılması güç bir zafer umudu gördük”

Kobanê'ye ilk geldikleri günden bu yana gördükleri her YPG ve YPJ'li savaşçıda müthiş bir mücadele ruhu ve anlatılması güç bir zafer umudu gördüklerine dikkat çeken Agit Cem, ta-nıklıklarına ilişkin şunları dile getirdi: “Musul ve Rakka gibi yerleri iki günde teslim alan DAİŞ çetelerinin en ağır silahları kullandığı vahşi saldırılarda, lo-

jistik sıkıntılarına rağmen savaşçıların yüksek moralli oluşu ve savaşı kazanmaya yönelik inancı dikkatimizi çeken en önemli noktaydı. Konuştuğumuz herkesin sözlerinden direniş dökülüyor, gözlerinden zafer sevinci okunuyordu. Çeteler Kobanê'nin de önceki şehirler gibi kısa sürede teslim alınacağı umuduyla var güçlerini kullandı ama savaşçılar kahramansı bir direniş sergileyerek, DAİŞ'in hevesini kursağında bıraktı. Nitekim intihar saldırıları da bu çerçevede ele alınabilir.”

“Yalnızca buraya savaşçı göndermekle yetinmeyip...”

İnsani ve örgütsel bir sorumluluk olarak Kobanê'de savaşma kararı aldıklarını ama tek başına bunun yetmeyeceğinin altını çizen Agit Cem, “Buraya savaşçı göndermekle yetinmeyip, Kobanê ve Rojava Devrimi'ni gündemleştirmek için de harekete geçeceğiz. Çünkü Türkiye'de 90 yıldır Kürt ulusunun en temel hakları tanınmadığı gibi uluslararası kirli ittifaklarla tüm ulusal değerleri ve kazanımları hedef seçiliyor, en temel hakları pazarlık konusu ediliyor. 90 yılda Türkiye'de iktidarlar değişti, söylem değişti ama değişmeyen tek şey Kürt halkının inkârı ve katliamdan geçirilmesi oldu“ diye konuştu.

“Gün halkların ortak mücadele günüdür”

Rojava'da çoğulculuğu esas alan bir özerk sistemin inşasının emperyalist güçler ve Türkiye'nin çıkarlarına ters olduğu için kimi güçlerin gizli ama özellikle Türkiye'nin açıkça DAİŞ çetelerine destek vererek, Rojava Devrimi ve ortaya çıkardığı alternatif yaşam modelini boğmak istediğini vurgulayan Agit Cem, şunları ifade etti: “Türkiye yanı başında inşa edilen demokratik bir yönetimin doğrudan kendi sınırları içerisinde yaşayan ve yıllardır zulme maruz kalmış halkları ve Ortadoğu halklarını doğrudan etkileyebileceğini çok iyi biliyor. YPG kendi içerisinde ulusal bir silahlı güç olmayı aşmış durumda. İçerisinde birçok farklı ulustan devrimciyi barındıran, demokratik öz savunmayı esas alan model bir güç olmaya başlamıştır. İşte bu nedenle önümüzde duran enternasyonal bir görev olarak hem Türkiyeli devrimcilere hem de diğer uluslardan demokratik çevrelere, Kobanê direnişinde yerlerini alma çağrısında bulunuyoruz. Artık ‘Kürt halkının mücadelesini destekliyoruz’ demek yetmez. Gün halkların ortak mücadelesi için pratik adım atma günüdür.”